

SANVAITINIS LAIKRASČIUS.

Nr. 29

BROOKLYN, N. Y., 16 d. Liepos (July) 1903 M

Metas III

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 - 1901.

Socializmo Persimainymas.

(Tąsa.)

Sulyginkime Vokietijos socialdemokratrus 1870—1880 m. su dabartiniais sąžalnikais „Vorwaerts“ o“. Paziūrėkime, kaip jie žiūrėjo ant kai kurių klausimų tada ir kaip žiūrė dabar.

1. Tikėjimas. Liebknecht*) vadiną krikščionystę tamsybe, vergija ir kitais nepritinkanciais vardinis, o savo laikrasčiuje („Volksstaat“, 1875 m.) raszo sziuos negrazius žodžius: „Tai mūsų priedermė, kaip socialistų, iš rauti iš szakų tikėjimą į Dievą su visu uolum, o tas, kurs nepasiszvenčia platinimui ateizmo, nevertas net to, kad apie jį minėtume.“ Bebel sako, kuk krikščioniszkas tikėjimas ir socializmas teip yra prieszingi kits kitam, kaip ugnis ir vanduo. Socialistų vadovui Schall'ui plota balsiai rankomis 1871 m., kad vieszai subliuznijo: „Keliame karę priesz Dievą, nes jis yra didziausia nedorybe ant svieto.“**) Žodziu, kelio liką metų atgal socialistas ir gąszliausias neuzkęstojas tikėjimo reiszke vieną ir tą patį daiktą.

Bet dabar dalykai teip atsimainė, kad seno social-demokratų fanatizmo nepažinte nepažintum. Tiesa, socialdemokratai nepasidarė religiszkais, bet vieszai priesz tikėjimą jau n'eina. Jų susivaziavimas Halle'je (1891 m.) apgarsina tikėjimą „privatiszku dalyku“ kiekvieno žmogaus, o Moltmann nesiz-

bijo vieszai skelbti, kad reikia ne naikinti tikėjimą, tiktai priduoti gilesnius dvasiszkus siekius jo pasistengimams.

Pirm trejeto deszimčių metų neaptaszytas materializmas stovėjo ant augszciausio laipsnio garbės, o Buechner'io „Speka ir Medega“ buvo laiko ma už szventenybę ir skaitoma placziai ty visų, kurie norėjo juoktis iš „ponų“ tikėjimo. Visokie Most'ai, Bebel'iai, Stern'ai, Dietzgen'ai ir kitokie socialistai stengėsi gamtiszkus mokslus pstatyti ant vietos tikėjimo. Bet apie 1890 m. materializmas subankrutijo, visokie „moksliški“ iszjuokimai tikėjimo tapo iszjuokiami apszviestų žmonių, tikėjimas nenupuolė, bet pradėjo atgyti — ir socialistams noromis—nenoromis priesioje permainyti savo poziciją prie religiszkų klausimų. Ant paskutinio susivaziavimo social—demokratų Wiesbaden'e vienas isz vadovų partijos, Vollmar, atėmė balsą „laisvam“ pastoriui Welker'ui, pradėjusiam užsipuldiuoti ant krikščionystės. D-ras Losinsky stozja rasztuose apgynime krikščioniszko tikėjimo, jam pritaria Kautsk'is ir kiti. Nekurie socialistiszi laikarszčiai noriai talpina religiszkus straipsnius protestoniszkų pastorių. — žodziu, Vokietijos socialistai pamaži isz neprietelių darosi prieteliais krikščioniszko tikėjimo. Praeis dar kiek metų, o pamatysime, kad socialdemokratai isz atvirų arba pasisłpsusių prieszginų tikėjimo taps jo užartytojais. Tokį apsirosizkimą jau matome kur-ne-kur kaimyniszkose Holandijoje ir Belgijoje. Ir teip, susivaziavimas Holandijos socialdemokratų Groningen'e nutarė, kad reikia užlaikyti mokinimą tikėjimo pu-

bliszkose mokyklose; socialistiszkuose knygynuose Hennezaue (Belgijoje) rāndasi nemažas skaitlius egzempliorių szvento raszo, o socialistų seimas Lutlich'e atszaukė savo priesz krikščioniszką spalvą. *)

Tie pavyzdžiai gali pertikrinti, juog socialistų eilėse darosi dideles permainas religiszkose pažvalgoose. Atsimusza jie ant lenkiszkų socialistų, o per juos ir ant musiszkų social-demokratų. Tokiams „Darbininkų Balse“ ir „kai kuriuose brosziuirelėse (pav. „Ar gali socialistas buti kataliku?“) galime susitikti tankiai su pasakymu, kad socialistai neyra prieszingi tikėjimui. Tiesa, lygsziol tie žodžiai yra veidmainingi, nes nėra jokios paslapties, juog visokie Dajotai, Medekszos ir kiti socialistiszi rasztininkai isz visos szirdies neapkenčia tikėjimo, bet kadangi musiszkis socializmas yra pamėgdzdziojimu Vakarinės Europos, užtai, atsiradus tē tikram prilankumui prie tikėjimo, ir mūsų socialdemokratai pradės gal pagodoti Dievą ir krikščionystę.

2. Revoliucija. Das neseniai vokiszi social-demokratai tvirtai tikejo, kad jų norai įvyks trumpame laike. Skelbė jie, kad susipratę betureziai, negalėdami bepaneszi lobininkų jungo, pakels revoliuciją, numes nuo savęs jungą ir sutvera laisvą social—demokratiszką respubliką. Bebel savo „Moteriszkėje“ raszo sziuos žodžius: „Yra tai paskutinė socialiszka kova. Dar nepasirodys pabaiga devyniolikto szimtmečio. kaip ta kova pasibaigs.“ Protokole Erfurto susivaziavimo skaitome sekancius žedžius: „Esu persitikrines, kad iszsiųildymas mūsų vilcziu yra teip arti, juog tik keli ant szios salės neprigyves prie tos dienos.“ (Tol. bus.)

*) Vardan teisybės, p. 35.

**) Panaszius nonensius kartoją lygsziol visokie musiszkiai „laisvamaniai“, pasilikę užpakalyje civilizacijos mažiansai ant kokių 20 metų.

*) Literary Digest, May 23, 1903, p. 759.

SERBIJOS MERGELE.

Afysaka iš senovės laiku.

Pagal slavokišką.

(Tęsa.)

— O aš tave pirmiau į smulkius šmotelius sukapsiu, nė tu gausi Milicą.

Senis Sava nuliudo. Jis matė, kad kas nors blogo su jo vaikais atsitiks, o jis negalėjo jų perskirti. Pagaliaus graudum balsu tarė:

— Ir kas jums, neišmanėliai, iš barnių ir muštynių, tegul jus vyresni žmonės apsudįs.

— Ne, tėve, — atsiliepė Morkus, — da niekas teip neužgavo, kaip šitas pienburnis; vienas iš mūsų turi žuti.

— Aš da nemažiau tokios pagyrų giros, kaip šitas niekšas — rekė Jonas.

Ilgai stengėsi senis Sava perskirti susibarusiu sunu, bet viskas buvo veltui.

Jiedu išėjo ant kiemo, išsitraukė handžarus (peilius) ir puolėsi viens ant kito.

Tėvas rekdamas išbėgo paskui juos.

— Paliaukit, paliaukit, ką jūs darot? — šaukė senelis.

— Katras iš jųsdviejų kris, tas Milicai jau dingęs, o likęs gyvas teip—gi jos negaus, nes ji už broliuždiuo neis.

Tačiau veltui viskas buvo. Morkus užsimojęs su peiliu puoėsi ant Jono, bet tas pasilenkęs ir kaip katė prišokęs įsmeigė jam į šoną visą peilį iki pačiam kotui.

Morkus griuvo ant žemės, o Jonas į jį žiūrėdamas tarė:

— Dabar turi Milicą.

Senis Savą visus pastiro iš gailėsties, bet neverkė, nes serbas ašarų nežino. Jis tik tada verkia, kada jo tėvynė žūsta. Tačiau jo širdį spaudė labai didelė gailėstis, nes šitai jo viltis, jo numylėtinis sunas žuva nuo tikro brolio peilio, o Serbija nustojo narsaus apgynejo.

Atsigrįžo Sava į Joną ir tykum balsu tarė:

— Tegul tave, sunau, patinka tris nelaimės. Viena nelaimė, kad stotumei aršnesniu už turką; antra nelaimė, sunau, kad tave Dievas niekad neprimty; trečia nelaimė, sunau, kad dingtum kaip niekingiausias išdėvėjas.

III.

Jau dešimtas metas baigėsi nuo to liudno atsitikimo Savos Morkevičiaus namuose. Serbijos žemė da po sunkesniu turko jungu dejavo, žmonės slėpėsi į kalnus, nes nemielaiširdingas turkas, dažinojęs jų mierius, atminėjo nuo jų viską, ką turėjo, o juos pačius verguven parduodavo. Liudna tada buvo Serbijos žemė. Toji graži ir linksma Serbijos žemė su savo gyventojais išrodė it didelės kapinės, apie kurias vaikščioja kokios dvasios. Niekas tų karzygiškų serbų nesigailėjo, niekas už juos neuztarė, o jie patys tik retkarčiais su kokiū zodžiu išsitarė, nes bijojosi tapti išduotais. Kalbėjo su savimi tik akim, o rodė ženklus rankomis. Tačiau buvo tulos meto dienos, kuriose niekas negalėjo sulaukyti serbų nuo susirinkimo į vieną vietą. Buvo tai bažnytinės šventės.

Teip ir dabar Kudniko kalnuose susirinko tukstančiai žmonių. Ant aukščiausio Rudniko kalno yra šv. Jono klištorius, kuriame gyveno zokoninkai, visų serbų žinomi iš savo dievobaimingumo ir tėvynės meilės. Buvo tai šv. Jono, klištoriaus patrono diena, ir todėl prisirinko didelė žmonių daugybė.

Prieš šv. Liturgiją žmonės išėjosi, susėdę po medžių pavėsiu. Prie pačių medžių sedėjo seneliai, kurie jau delei savo senatvės jau dienos šviesos nematė. Vėjas sklaidė likusius da

ant senelių galvų baltus plaukus, o jie laikydami rankose kankles skambina ir dainuoja dainas apie narsius senovės karzygius, apie didvyrius ir apie užmirštą jau Serbijos liuosybę. Žmonės renkasi aplink juos ir klausosi jų dainų. Prisi-mena jiems pralinkę laikai, ateina ant mislių liuosybė, ir teip įsiklausę į senelių skambinimą ir dainas, nors toj valandoj užmiršta savo vargus. Kada jau teip daug prisiklausio ir kada jau jiems rodosi, kad yra po senovėj liuosi, pakreipia savo galvą į šalį ir pamato ant žmonių veidų nuliudimą, o tada atsimena, kad jie visi tempia turkišką jungą. Tada ir iš tvirtos Serbo akies pradeda ašaros bėrėti. Vienas žiuri į kapus ir tarpe jų pamato kapą savo draugo, kuris nepajėgdamas nešti turkišką jungą, da gana jaunose dienose savo gyvastį užbaigė. Kitas vėl, žiūrėdamas į motinos laikomą ant rankų kudiķį, laimina jam, kad nors jis sulauktų tų laimingų laikų, apie kuriuos gieda seneliai.

Visi nuliudę, nieko nematysį džiaugsmingo, neišgirsi nusijuokimo.

Daugiausiai renkasi žmonių po dideliu, senu aržuolu, kurio didelės ilgios šakos didelį plotą apsekečia ir daug pavėsio padaro. Drebanti ant jo nuo vėjo lapai, tartum, kviečia visus aplinkui stovinčius rinktis į tą pavėsj ir klausyti dainų. Po tuo aržuolu sėdi senelis. Balti jo plaukai tartum garbės vainikas, puošia jo galvą. Jo akys į viršų pakeltos stovi nejudinančios, nes dienos šviesumo jau jos nejučia, bet jo ausys atkreiptos į visas šalis, godžiai gauda žmonių dusavimus.

Po senelio dešinei guli ant žemės kanklės, o po kairėi sėdi jauna mergelė, nuleidus akeles žemyn ir parėmus ant rankos galvelę. Ant jos veido jaunystės žydėjimo vietą surėmė didelis liudnumas. Žmonių daugybė artinosi prie senelio. Vyrai pasirėmę ant ilgų lazdų, liudnai žiurėjo į Savą Morkevičių; moters sėdosi ant žemės ir tylėd savo vaikus rodydamos į Milicą. Senis Sava matymo suvis nustojo per verksmą. Sunaus, kurį tikėjosi matyti Serbijos išgelbėtoju, nustojo, o kitas perėjo į priešų pusę. Turakai išmetė senelį iš jo gimtinės vienos ir vaikščiojo vedžiojamas savo aniuolo—mergelės Milicos.

Labai tai yra gražus darbas gelbėti senelį, kuris jau save aprupinti negali. Žmonės tą supranta ir todėl Milicą senelis aniuolu vadina.

Senis Sava sėdi tarpe žmonių su didele godone į jį žiurincijų ir gaudė ause jų judėjimą, norėdamas dažinoti, kaip daug jų apie jį randasi. Išpalengvo pažmė į ranką kankles, nuleido galvą ir tokią pradėjo dainelę:

Ant Kasavo balto lauko
Liudnas ženklas plevėuoja,
Serbas ašarose plaukia
Po turko jungu dejuoja.

Tas baltas laukas Kasavo
Liudna atmintim mums yra,
Tę nustojom laisvės savo,
Todel mums ašaros byra.

Ol baltas laukas Kasavo,
Kodel tu teip aimanuoji?
Kam apreiški skausmas savo?
Kodel teip sunkiai dejuoji.

Kaip aš galiu nedejuoti? —
Atsako laukas Kasavo —
Serbų vaikai supančiuoti,
Jie nustojo kalbos savo.

Jie jau liuosybę užmiršo
Ir nors sunkų neša jungą,
Bočių narsumą pamiršo,
Laisvę atgauti pabunga.

O man liudna, širdį ėda,
Aštrus peilis širdį piauina,
Nicks iš Serbų, kaip-gi ėda,
Krauju kaltės nenuplauna.

Serbai jus sunų galiuny,
Ar-gi da ilgai kentėsit?
Ar-gi jus vaikai narsuny,
Jungo niekad nepadėsit?

Nutįlo senis Sava, ir pasirėmęs ant kančių vedžio akim po susirinkusius žmones, tartum norėjo dasizinti kokį jo daina padarė įspūdį, bet užmiršo, vargšas, kad saulė jam jau ant visados aptemo, o dabar atsimuša jo akyse it kokiam akmenyje. Bet ausis išgirdo žmonių kalbėjį ir senelio širdyje užgimė viltis, kad jis savo daina sujūdino susirinkusius.

— Ko ta jo daina nuo mūsų reikalauja? — klausė viens kito ir tuojaus atsakydavo:

— Teisybę, teisybę jis mums kalba.

Pagaliaus prisartinio prie Savos koks senukas ir rusčiai tarė:

— Sava! ar tu niekad nepaliumsi žmones aržings ir į didesnę nelaimę juos stumdams. Ir pirma daug darbuosi, bet visi dingom per tavo sunaus išdavimą, dabar-gi, kada negali mums mūsų nelaimės samzinti, tai nors nekrivink mums mūsų širdžių.

— Tielas Steponai, — atsakė senukas, — tai ne mano kaltė, kad mano sunus taip bauriai pasielgė, bet negali mą užginti taip dainuoti, kaip mano širdis liepia.

— Meip, teip! Žinoma, — atsiliepie balsai iš vienos pusės.

— Bet kaip-gi jus norite? Męs esame per silpni, idant galėtumėm iš po turkų išsiluosuoti, o jeigu kartą šita jo daina įsikverbs į širdį, tada žmonės viską užmirš ir šoks da į didesnę nelaimę, da užsidės ant savęs sunkesnį jungą nę kaip dabar neša. — Laukime, broliai, geresnių laikų.

— Teip, teip. Steponas teisybę sako — atsiliepie balsai iš kitos pusės.

Senas Sava susiraukė, atsistojo, paėmė Milicą už rankos ir tarė:

— Eikiva iš čionai, vaikeli. Čionai nesurinko narsijų serbų vaikai, kurie trokšta tvelynę išliuosuoti. Čionai susirinko niekingi vergai.

Bet vos senelis patraukė Milicą už rankos, tuojaus jį apsupo žmonės, prašydami, kad likty su jais ir grumodami tiems, kurie išdrįso seneliui prieštarauti. Pakįlo tarpe žmonių didelis barnis, nes serbai neregija labai godoja. Tačiau tuojaus nurimo, nes prasidėjo Liturgija ir visi puolė ant kelių, darė ant savęs kryžiaus ženklą ir šaukė: „Gospodi pomiluj“.

Bažnyčioje kunigai prie Liturgijos tankiai šaukė: Gospodi pomiluj, o žmonės atkartodavo su tokiu dievobaimingumu, su kokiu gali melstis tik teip prispausti žmonės, kaip tada buvo serbai ir tik tokioje vietoje, kaip Rudniko kalnuose šv. Jono klioštoriaus.

Liturgijai pasibaigus, buvo laiminimas žmonių, o kunigai prie kožno vyro pasilenkę į ausį kuždėjo:

— Bažnyčioje už altoriaus dėmių atleidimas, bažnyčioje už altoriaus išganymas.

Visi vyrai skubinosi į bažnyčią.

Pagaliaus prasidėjo didelis riksmas, vyrai bėgo iš bažnyčios su dideliu džiaugsmu, nes vienas spaudė rankoje handžarą, kitas rėkė į viršų išskėš karabiną, trečias turėjo rankoje apkaustytą buožę ir visi vienu balsu šaukė: „Slava Tebe Gospodinie naš!“

Šv. Jono klioštoriaus zokoninkai buvo labai dievobaimingi, o kad gyveno suvis nuo svieto atsiskyrę, tad turėjo

gana laiko apsvarstyti, kaip sunkų jungą serbai neša. Matydami, kaip turkai viską žmonėms atima, ką tie galetų sunaudoti ant savo išsiluosavimo, slapta sugabeno į klioštorių daugybę visokių ginklų ir dabar juos žmonėms išdalino.

Kaip-gi nužudių vyrai, pamatę tiek ginklų. Visi paško į viršų, viens kitą drąsino, bučiavo, kalbino, o ginklų skambėjimas da jiems davė smaugumo.

Senis Sava stovi tarpe žmonių ir norint jų nemato, bet girdi ir jaučia jų džiaugsmą. Visas pradėjo drebtį, kojos pradėjo linkti, pagaliaus išskėlė į viršų rankas ir tarė:

„Viešpatie! susimilk ant mūsų ir palaimink mums“.

Visi žmonės vienu balsu atkartojė senelio žodžius: „Viešpatie, susimilk ant mūsų ir palaimink mums“.

Dabar, prisartinęs Steponas prie Savos, paėmė jį už rankos ir tarė:

— Mano mielas Sava, dabar aš matau, kad tu teisybę kalbėjai. Tegul tavo Dievas sveiką užlaiko Serbijai ant naujos ir garbės. Te tau kardą, nes jei kaip, tai tau jis bus reikalingas.

Teip tarydamas, Steponas padavė Morkevičiui kardą. Senelis jį spausdė rankoje, pakėlė į viršų su tokiu smarkumu, kad tartum tą kardą vartoja koks jaunikaits, o ne senelis ir visas išsitiesęs drutu balsu suriko:

— Už Serbiją ir Kristaus tikėjimą!!!

Visi žmonės lygiai ginklus į viršų išskėlė atkartojė: „Už Serbiją ir Kristaus tikėjimą“. Bet da kalnuose atbalsis nepraskambėjo, kaip iš kairės pusės iš krumų atsiliepie šuviai ir keli serbai krito ant žemės. Iš visur pradėjo bėgti turkai, baisiai šaukdam: „Alah, Alah!“ Šuvis vijo šuvi, o tuojaus suzaibavo kardai ir handžarai, ir serbai, negalėdami nė į kruvą susirinkti, turėjo badyti ir kapoti užpuolikus.

Daugelis brito serbų, bet ir turkų nemažai zuvo. Daugelis serbų persivertė per turkų rėdus. Moters, gelbėdamos savo kūdiukis, pradėjo bėgti ir slapstytis po krumus, bet širdis tokio, kuris iš krikščioniškų tėvų gimė, bet jaunose dienoje nuo tėvų paimtas, turkiškai tapo išauklėtas, yra už akmenį kietesnis.

Hašis Aga, jančarų vadas, suriko: „Pagauti jas!“

Bet vos vadas tuos žodžius ištarė, kaip Milica, kuri už senelio stovėjo, apalpo ir puolė ant žemės, o Sava sudrebėjo it medžio lapelis rudeno laike ir sušuko:

— Ei, sunau Jonai, jau mano vienas keiksmas išsipildo, tad kad esi už turką aršesnis, tegul tavo Dievas atmata ir težųsti kaip išdavėjas.

Senelis tuos žodžius ištaręs, teippat apalpo ir puolė palei Milicą, o sunkus dusavimas rodė kaip baisiai senelis kenčia.

IV.

Ar matėte kada jaunikaits, pilną vilties geresnės ateities, kuris trokšta savo krauju pagelbėti visuomenei, kad ji butų laimingesnė, bet pats laimės negeidžia — ar matėte jį mirštantį? — Kaip jo akyse atsimuša visas nuliudimo paveikslas. Jis mato prieš savo dvasios akis puikų savo mierį; išrodo jis labai gražiai, bet mato, kad jo kuno gyvastis jau baigiasi, mato, kad svietas, kuriam tiek daug gero darė ir stengėsi da daugiau padaryti, tuojaus išnyks iš jo akių teip kaip išnyksta kalnuose miglos vasaros laike ir jokio neliks ženklų.

Jei matėte jo veidą, tad suprantate, kad tai yra didelis nuliudimas ir baisi nelaimė.

Tokiam tai padėjime yra Milica. Bet jos nuliudimas yra da baisesnis už nuliudimą jaunikaits, nes norint galėstis perima visą vyro ypata, norints jį visą gražiai, tai vienok nepajiegia nulauti iš sykio drutos jo valios, bet kitaip yra su moterimi: ją pergali ant sykio visą, nes jos ir valia lūžta.

(Toliaus bus.)

Žinios iš pasviečio.

Vatikanas.

Visa pasaule liudnme paskendo, kada pirmose diense Liepos mėnesio prasineszė iš Vatikano žinia, juogei svz. Tėvas Leonas XIII ant mirtino patalo atsirado. Gydytojų Lapponi ir Mazoni viltys sulyg popiežiaus sveikatą jau buvo dingę ir kas valanda laukė negeistaujamo mirties apsiraiszkimo. Visas Rymas ant augščiaui minėto apreiszkimo sujudo ir koznas žmogelis skubinosi prie Vatikano, idant szį tą apie Popiežiaus ligą iszgirsti.

Jau nuo Kovo mėn. szų metų Jo Szventinybė jautėsi labai nesmagiam padėjime, o kad prisiartino jubilėjai ir įvairios audiencijos, seneliui paskutines spėkas iszėmė. O ar daug reikia 93 metų seneliui? 3 d. Liepos, norints Popiežius gana jau buvo be sylų, tacziaus da nesergantis, iszsilėjo po Vatikano daržą pasivažinėti ir kaip ant nelaimės, perszalo. Reikėjo tik priezasties ir 4 Liepos gavo plaučių uzdegimą. Liga, ypacz da tokiuose metuose, baisėtina, pertat visi kardinolai ir gydytojai cziajau Jo Szventinybės amžiaus pabaigą pamatė. Jautrūs tarnai-gydytojai, kad palengvinti supulius, tris sykius darė operaciją ir kožną sykį telegramai raszė, juog Popiežiaus gyvasties dienos minutomis skaito. Bet Amzianis Jo Szventinybės ir mūsų visų Globejas, matydamas visos pasaulės gyventojus liustant ir dusaujant, parodė Savo galybe, juog Leonas XIII dėl svz. tikėjimo labo turbut turi dar pasidaruoti, ligą pertraukia, skaudėjimus sumazina, ir 13 dieną Liepos iszgirstam, juog patsai svz. Tėvas iszsitarė, juog Jo Szventinybei daug palengvėjo. Zinoma, norints kiekvieno abejojimas szirdy vis dar sukilęs, vis da i abi pu-i mėtosi, bet galima pasitikėti ant Dievo galybės, Kuris tuom viskuom rėdo. Paskutinėmis dienomis gydytojas Lapponi apreiszkė, juog jeigu svz. Tėvai sveikata iki 21 dienai Liepos eis geryn, bus nuo mirties iszgelbėtu ir da ilgoką laiką gyvės.

Amerika ir Maskolija.

Tarp Maskolijos ir Amerikos eina tšpynė už žydus. Amerikos rėdas iszsiųs peticiją žydiszkos draugystės B'nai B'rith, tik laukia, kada žydai ją parengs. Maskoliai pyksta uztai ant amerikiečių.

Po teisybei „senoviszka prietelystė“ Amerikos ir Maskolijos, kuri ir teip perligai tesėsi, turbut jau pasibaigs. Žydai czia tik priezastis, po teisybei Amerika pyksta ant Maskolijos už užėmimą Mandžurijos. Maskoliszkas ambasadorius, kunigaiksztis Cassini, sziose diense iszvažiavo isz Washingtono. Laikraszcziai pranaszauja, kad jis atgal į Ameriką daugiau nebeįrįsz. Caras ant jo nemalonus, kad nemokėjo apmuilinti amerikiečiams akių. Amerikiečiai ant jo teipgi turi blogą akį už tai, kad apie Mandžuriją besąziniszka nuolat melavo.

Su klausimu žydu amerikiečiai pakelė prieszai maskolius ir klausimą paspartų jeigu — sako — mėš pripažinstame czia Amerikoje maskoliszkus paspartus, kodėl maskoliai mūsų paspartus pas save nenorėtų pripažinti? Isz tos priezasties maskoliszkas laikrasztis „Novoje Vremia“ raszo: „jeigu, girdi, mėš priimtume savo vieszpatystėje visus žydus su Amerikos paspartais, tai į trumpą laiką Maskolija paplustų žydzais, kurie dėl kokios nors priezasties isz czia iszsidangino.“ Isz to matyti, kad Maskolija sistemų paspartų permaintyti nenori ir Amerikos paspartų nepripažins, kaip nepripažino.

Maskolija.

Caro konstitucija. Pries kelis mėnesius caras iszleido manifestą, prizadėdamas žmonėms sziokius-tokius palengvinimus. Pirm visko žadėjo už vesti liuosybę tikėjimo. Mėš katalikai nudziugome, mislydami, kad pasiliaus ir mūsų vieros persekiojimai. Bet kur tau? Apie palengvinimus ir permainas vėla negirdėti. Persekiojimai ir priespauda, kaip buvo teip ir teber.

Sziose diense iszėjo Maskolijoje naujas iszleidimas surinkimo kriminaliszku vieszpatystės tiesų, kur yra paliktos visos bausmės ant tų, kurie drįsta prikalinėti pravoslavus priimt svetimą tikėjimą. Kitur tos bausmės da padidintos. Kunigų pamokslininkų tiesos susiaurintos kuolabiausiai. Kalbėk tik tą, ką maskolius liepia, daryk viską teip, kaip Maskolius nori kad darytumei, tai pasiliksi kunigu, o ne, tai tuoj busi korotas kalėjimu kliosztoriuje arba eisi ant isztrėmimo. Daleiskime, tarp kitko tame surinkime tiesų yra paraszta:

Jeigu kas nors per pamokslą, mokinimą arba rasztą, ar rodyimą paveikslų manytų prikabinėti pravoslavą pamest

pravoslaviszką tikėjimą, o priimt kitą tikėjimą, bus korotas kalėjimu vienu metu.

Ir daug, daug panaszių punktu, kurie rodo maskoliszką liuosybę tikėjimo.

Mandžurija.

Rytiniame kraszte, kur maskoliaus dugalvis arelis apsiautė Mandžuriją ir Koreją, sziaudien girdisi jau stebėtini apsiraiszkimai. Visiems jau gerai zinoma, juog maskolius jeigu kur savo lopą grazumų įkiszta, visada galima tikėtis, juog isz tų už nėjokius pinigus nenori ant visados pasitraukti, t. y., jeigu pasitraukti priešina, tai turi visai pasaulė iszreikszti savo prieszingumą arba piktumą. Maskolius Mandžuriją nuo Kynų, laike atmenamų bokserų judėjimų, buvo paėmęs po savo globa ant trijų metų ir po trijų metų sakęs vėl liuosai isz to kraszto pasitrauksės. Szį metų trijų metų laikas, pagal jo sartzaties, pasibaigė. bet vietoj isz to kraszto pasitraukti, jis prieszai visas vieszpatystes pradėjo statytis, juog esąs galingu stes Mandžurija jam jau nuo seniau priguli. Su tuo nepageistaujamu mieriu į Mandžuriją sutraukė didį skaitlių kariumenės ir pradėjo ginkluotis, sakydamas, užpauk mane, o jau asz nepasitraukis. Ką darysi? Reik jieszkoti tiesų. Sziaudien tiesos yra tik tokios, jeigu kuris galingesnis, tvirtesnis, tai ir tiesos jo neapribuotos. Arcziausiai Mandžurijos atsiranda vieszpatystė Japonija, kuri maskoliui savinantis tuos kampelius, labai parupo, ar kartais maskolius igavęs tulas spėkas, neprisiplaks ir prie krasztų minėtos vieszpatystės. Rupestis gimdo daug nepaprastų vaisių ir sztai užpereitoj sąvaitė. Japonija susitarus su Anglija, siunczia Kynams ultimatum, idant priverstų maskolius isz to kampo pasitraukti, nes, girdi, visame rytų kraszte visus interesus gadina. Ultimatum pakliuvo į kyniečių rankas, na ir maskoliams kyniečių neklausant, kija smarkus muszis — prieszai Maskolija eina Anglija ir Japonija. Labai butų žingeidu iszgirsti, kaip Maskolija isz Mandžurijos po prievarata turėtų kraustytis, nes jeigu dabar jai kitos vieszpatystės duotų liuosą valią, tai jau su ja ir ant visados nuo szio laiko reiktėtų užbaigti, nes plotis visada padaro galybę, o galybė — amžiną vieszpatavimą. Reiktėtų jau nors sykį maskoliui suduoti ir su Mandžurija užbaigti.

Turkija ir Bulgarija.

Tarpe Turkijos ir Bulgarijos paskutiniam laikui dideli nesupratimai kilo. Ir kas atsitiko? Sztai bulgariečiai labiaus prilankę macedoniecziams, kurie sziosmet prieszai turkus pradėjo kilti, užpuolė drauge su paskutiniaisiai ant vargingojo sultono ir po prievarta reikalauja nuo Macedonijos visiszko vieszpatavimo atsisakimo. Paprastas vieszpatyszių budas: prisisavinto daikto neduoti ir iki paskutiniai kraujo laszui su neprieteliais kovoti. Teip dabar ir turkai panasziais budais sekdami, bulgarams nę iszszioiti prieszai save nenori duoti ir neklausant, kaip girdęties, Turkija be jokios ceremonijos savo kariu menę ant Bulgarijos rubezių traukia ir galima kasdieną tiketis naujo karės apszieszakimo. Kas tuose dalykuose kal tas, gal tik patsai Sutvertojas tegali žinoti, nes kitaip sunku ir nuspėti. Taczias isz pusės Turkijos ramų laikų szioj gadynėj jau negalima tiketis, nes aizskiai visi mato, kaip ji visus kriksz czionis persekioja ir žudo. Laukiama diena nuo dienos Mandzurioj asztrių susirėmimū, bet kaip girdisi neapsieis be to ir Bulgarija su sultonu.

Anglija.

Anglai susilaukė szvezio ypatoj Prancuzijos prezidento Loubet'o. Anglai prancuziszka prezidentą labai iszkilmingaiai priėmė ir galima tiketis, juog tasai priėmimas kartais Maskolijai ant ne naudos gali iszeiti. Kynuose kilo dideli nesupratimai, maskoliiui — szirdgėla, Bulgariją sultonas prie sienos pripasaulė — czia teip-gi sopulys, na, ogi Serbijos atsitilaimuose maskolius nemenkai savo vuodegą suszlapo, tai ar-gi galima jau tesėti, o czia Prancuzija, jos senoji prietelka, glaudziasis prie jos tik rųjū neprietelių anglų ir, saugok Dieve, mažam priesz ją kokią nors sutartį daro!

Pajieszkojimas.

Pajieszkau savo brolio Kazio Sziozgdinio, paeinanzio isz Kampiszkių kaimo, Klebiszko gmino, Mariampolės pavieto, Suvalkų gubernijos. Jau 13 metų Amerikoj gyvena, pirm buvo Mahanoy City, Pa. Jis pats ar kas kitas teiksis praneszti ant szio ant-raszo: J. Sziozgdinis, 29

539 No. Main st.

Pittston, Pa.

Isz Amerikos.

New Yorke dideli karszcziaiai.

Karszcziausia diena New-Yorke pasirodė 10 dieną Liepos. 1:20 po pietų termometras turėjo 94 laipsnius. Tą dienom nuo saulės spindulių 28 ypatos pasimirė, o 104 tapo nugabentos į ligonbuczius.

Žydų petelija.

10 Liepos žydai sekretoriui Hay nusiuont savo peticiją (protestą) su 100,000 žydizskų paraszų už žydų skerdynes m. Kiszineve. Sekretorius Hay kreipėsi su tuomi prie prezidento Roosevelto, bet, kaip girdisi, už prezidentas nuo siuntimo Maskolijai protesto atsisakė.

Vandens užliejimai.

Greensburgh, Pa. Del priezasties didelio lietaus parke Oakford azero sienos truko ir akies mirksnyj visą apielinkę užliejo, kame 75 ypatos mirtis gavo. Liejantysis vanduo ėjo su tokiu smarkumu, kad nę viena ypata nespėjo iszsigelbėti. Vanduo viską neszė, kas jam kelyj papuolė: ir namus, ir streetkarius. Panaszų atsitikimų Pensylvanijoj nieks neatmena, apart Johnstown'o vandens užliejimo.

Antingiriszki judėjimai.

Evansville, Ind. Gyventojų prieszai nigerius pasikelimas teip labai pasididino, kad nusizsta tę milicija del numal-zsinimo turėjo szaudyti, pertat per 7 ypatas nužudė ir kelioliką suzeidė. Evansvillės gubernatorius iszleido padavadijimus, juog jeigu vėl judėjimai sukils, tai kaltininkai kriminaliszkaibus sudyti. Girdisi, juog ir kituose artimesniuose miestuose tas pats apszieszka.

Liepos m. sniegti.

Valtijoj Montana 1 d. Liepos pradėjo dikcziai snigti, ir vakare vėl pus tyti. Sako, juog tę mets į metą pradzioj Liepos sniegti. Toksai apszieszkimas stebėtinas ir be jokio iszsziskinimo. Sniegti tik nę visoj valstijoj, bet tik apielinkėse m. Butte.

Vaisiai eksplozijos kasykloj.

Kasykloj Hanna, kaip pereitą sykj buvo raszta, isz 274 darbininkų nę vieno negalėjo iszgelbėti. Tuli iszgelbėti ir sziek tiek atgaivinti isz proto iszėjo, teip sopulius turėjo kęsti.

Biauri patulė.

New Iberia, La., tapo suaresztuota tula moteriszkė Mary Patterson, už su- deginimą savo 10 metų podukrės. Toji

budelis boba savo auką pirmiausiai apkulė, paskui įvilkus maiszan ant medzio szakos pakabino, po kuriuom ugnį sukūrė. Ugnis netrukus sudegino maiszą, mergaitė į ugnį įpuolė ir į anglį pavirto.

Didis žmogaus skeletas.

Big Timber, Mont. Profesorius Farr su savo universiteto studentais, kazdamas tulą upelį, atrado nesupuvusį žmogaus skeletą, turintį 9 pėdas augszczo. Teip bent laikraszcziais raszoma, bet po teisybei pasakius, kazin kėno skeletą jie atrado.

Negrđėtas žmogus.

Kokomo, Ind., pasimirė 80 metų daktaras Ed. Stanton, apielinkinėse zinomas supaikęs žmogus. Priesz kelis metus nuo jo likosi atimtos daktarizskos tiesos, pertat gavo sumaiszimą proto. Jis patsai save persizatė, juog ne yra žmogumi, tik jau cziau, ir sykiu su visais gyvuliais ant kojų ir rankų eida-vo laukan ir ant žolės gandyvos. Kalbą buvo pametęs ir vietoj kalbėti tik murkė. Žolės pavalgęs umai pasimirė.

Akiu muilinimas.

Isz „Atsziszaukimo į S. L. R.-K. A. Komitetą ir sąnarius“ (žiur. „Viltis“ No. 25) ir P. Mikolainio „Atsakymo kun. M. Szedyvždiui“ („Žv.“ No. 27) aizskių aizszkiausiai matyti, kaip tautecziai stengias isz paskutiniųjų apdumti akis Katalikiszkojo Susivienijimo sąnariams. „Atsziszaukime“ skaitome sekanzius žodzius:

„Nuo persiskyrimo (sic) į dvi puses ant 16 seimo „Susivienijimo Lietuvių Amerikoje“ Wilkes Barre, Pa., 1901 metuose, viena pusė likosi prie senojo vardo „Susivienijimo Lietuvių Amerikoje — S. L. A.“, o antroji pusė permainė (sic) vardą ant „Susivienijimo Lietuvių Rymo — Katalikų Amerikoje — S. L. R.-K. A.“

Ar reikia dar didesnio pasalumo? Skaitome apie persiskyrimą Susivienijimo ir permainymą vardo, kad tuo tarpu apie tai nę kalbos buti negali. Visi žino gerai, juog Susivienijimas nę persiskyrė, tik nuo jo atsiskyrė dalis sąnarių ir iszgirde, juog 16 tas seimas nutarė pataisyti (nę permainyti) vardą, prisiplakę po S. L. A. vardu. Ar-gi reikia didesnio akiu muilinimo?

Negana to. „Atsisaukimas“ pasiguodęs, kad S. L. A. turtas, „iki szioliai dar yra rankose S. L. R.-K. A.“, kad Katalikiszkio Sus. vyriausybė lyg sziol vartoja ženklą ir peczietis S. L. A. ir kad toks darbas esąs priesingu S. L. A. organizacijai, valstijos įstatymams ir net S. L. R.-K. A. konstitucijai (sic!), sztai ką kalba:

„Pagal tai yra aiskiu, juog S. L. R.-K. A. netur tiesos (!) vartoti S. L. A. vardo, peczėties ir charterio blankų. Jokia organizacija negal daleisti, kad jos vardą ir ženklus vartotų kita organizacija. Todel S. L. A. ant seimo Brooklyne, N. Y., Gejužio 21, 22 ir 23 vienbalsiai nutarė užginti ir atimti savo ženklus ir turtą nuo S. L. R.-K. A. tiesos ir įstatymų keliu.“

Taigi musiszkis Susivienijimas neturi tiesos vartoti savo peczėties, savo vardo ir tt., nes tautiečiai teikėsi tuos daiktus pasisavinti sau. Bet kas iszrado, kad mės neturime tiesos vartoti vardo ir peczėties S. L. A.? Ar-gi mės isziszadėjome savo charterio, iszsimetėme isz savo organizacijos? Kas Panaszį begėdystę iszdrįs vieszai skelbti?...

Ponai tautiečiai, supraskite nors sykį, kad ant 16-to seimo mės netarėme apie tvėrimą naujos organizacijos, apie isziszadėjimą charterio ir kitokius nonsensus, bet nutarėme charterį pataisyti (amend), t. y. prie seno vardo pridėti dar žodžius: „Rym o Katalikų“ — tai-gi nenutarėme sava organizacijai duoti naują vardą, tiktai seną vardą pagerinti, pagerinti, padaryti labiau tinkanciu siekiam ir konstitucijai musiszkio Susivienijimo. Čia yra vienas labai svarbus dalykas, apie kurį tautiečiai tydzia tyli — butent, kad mės lyg sziol dar oficialiszko pataisymo savo charterio negavome ir kad legaliszka i musų Sus. yra senas S. L. A. ir legaliszkuose dalykuose (iszdavime charterių, peczėtyje ir tt.) privalome vartoti originaliszka vardą — S. L. A. Kur-gi czia pasinaudojimas, „svetimais“ ženkleliais, charteriais, vardais ir tt. Tautiečiams reiktų turėti nors truputėlį gėdos....

Tiktai atsiminę apie tuos visus dalykus galime suprasti, kokį milziniszka pasalumą užmanė tautiečiai, kviezdami mus ant susitaikymo. Susitaikymas su jais reiszkia ne ką kitą, tiktai isziszadėjimą savo vardo, savo char-

terio, savo ženklelių ir tt. ir atidavimo to visko jiems. Tautiečiai, per dvejus metus neturėdami legaliszko buvimo ir glaudzdamiesi po musų vardu, galutinai pamatė, kad ilgiau teip daryti negali, ir užsimanė pareikalauti nuo musų, kad jiems pripažintume už jų savastį tą, ką turi nuo musų pavogę (vardą S. L. A.). Pradėjo nuo gazdinimo, bet kad jų gazdinimo nepasibijojome, kvieczia ant susitaikymo. Dabar, broliai, pamislykite tiktai apie szitokį atsitikimą. Padekime kad vagis, pasisavinęs sau svetimą daiktą, po dviejų metų ramaus valdymo svetimu daiktu, užsmano, kad tikras savininkas to daikto pripažintų jį už jo (vagies) savastį. Teip susimislijęs, jis nueina į sudą ir gauna „injunction“ (už pinigą gausi viską) ir pagazdinęs (jis pats žino, kad daro humbugą), tuojau užmano susitaikymą: taikykis, girdi, su manim, nes, jeigu nesitaikysi, tai visuomenė (vagus szneka dar apie visuomenės opinią!) apkaltis tave už kizimą lietuviszkų pinigų į kizienius angliszkų advokatų...

Panaszai daro tautiečiai. Jie ne persiskyrė su mumis, bet nuo musų atsiskyrė. Iszėjo jie isz Kuncos salės (per 16-tą seimą) nė keno nevarami laukan, iszėjo, nepadarę jokio protesto — ir ant kitos salės pradėjo vartyti seimą vardan Susivienijimo, isz kurio ką-tik buvo iszsimetę. Ar-gi didesnės vagystės galima jieszkoti žmogijos istorijoje?

Akviausias dalykas, tai tas susitaikymas.

Už ką taikytis, su kuo taikytis, kaip? Isztiesų, už ką turime su tautiečiais taikytis? Ar jiems padarėme kokią skriaudą, ar privertėme juos iszbėgti isz salės? — Ne. Ar gal už tai turėtume su jais taikytis, kad jie, kaip Rinaldini, tykoja musų lobio? — Juokites, broliai!

„Susitaikymas“ tapo įbruktas tada tiktai, kad „injunction“ ai, „uzdarymai seimo“ ir kitokie gazdinimai pasirodė negalimas. Visokie Mikolainiai, Peseckai, Valentanavicziai ir tt. žino gerai, kad daro humbugą ir visokie jų „Atsisaukimai“ neturi vertės, bet pradėję tą, ką jų seimas nutarė, ir pamatė, kad jų nutarimų įvykdinti jokiū budu negalima, užmanė susitaikymą (isz kizieliaus, kurį suplakė, kitaip iszlysti butų negalėję.)

Dabar, broliai, žiurėkite, kaip tas „susitaikymas“ yra daromas. Pirm

visko, Brooklyno seimas nutaria sustabdyti Pittston'o seimą, atimti charterį ir tt., paskui Mikolainis et consortes užveda provą „Equity Court“ e, spaudina paszaukumus į sudą (kasztuoja apie 25 dol.) ir isziskasztavę apie kelisdeszimt dolerių, atvažiuoja į Pittstoną su sherifo pagelbininku — szaukti į sudą....

Tautiečiai (aitresnio vardo jums nenoriu duoti), delko jūs, jei mislijote apie „susitaikymą geruoju“, delko apie tai nedavėte oficialiszkos žinios musiszkio Sus. vyriausybei? Delko lindote į iszskaszczius, delko pridarėte jau ir mus nereikalingų kasztų ir delko, ant galo, oratos aimanuojate, kad nereikia dovanai mėtyti abiejų organizacijų sznarių sunkiai uždirbtus pinigus? Jus jau pradėjote juos mėtyti pirmiau, nekaip užmanėte „susitaikymą“. Kam tas akių mulinimas, kam norėjimas įkalbėti sveikam ligos?...

Sakote: taikykimes geruoju! Bet už ką ir delko taikytis? Ką jums negero padarėme, kuo nuskriaudėme, kame už akių užbėgome, kur ir kuo jums kenkiame? Jeigu pradėjome kalbėti apie susitaikymą, tai — sakant szventą tiesybę — jūs privalote jieszkoti santaikos nuo musų, o ne mės nuo jų, nes jūs, atsiskyrę nuo musų, savinates lyg sziol musų vardą ir kitokius szposus musms krecziate.

Mės jų nekabinome, bet neesame kerstatingi. Dovanosime jums jų praskaltimus, jei nuo musų atsikabjsite ir atlygysite iszkadą, kurią musms padarėte. Bet nemislykite, kad jų bijomės ir kad savo charterį jums atiduosime. Jeigu nesuvsiprasite, kad jums reikia iszsimti atskirą nuo musiszkio charterį, tai jų organizacija niekadoms neturės legaliszko buvimo, o ką reiszkia buti be legaliszko buvimo, jūs patis žinote gerai, nes ir tą provą užvedėte ne del pinigų ir kitokio turto musiszkio Susivienijimo, vientiek del charterio. Jūs norite, kad mės pavelytume vadinti jų patis žinote, kad to padaryti negalime ir nepadarysime. Gazdyti-gi visuomenės opinią nėra ko, nes musų visuomenė neyra dar teip žemai nupuolusi, kad galėtų nupeikti organizaciją už tai, kad gina savo vardą ir turtą nuo pasi-

kėsinimų kitos organizacijos, akyste įstą-
tymų neturincijos jokio buvimo ir susi-
tėmusios po dangste pirmosios organi-
zacijos. Senas sąnarys.

Laiszkas izs Finlandijos.

M. Vilmonstrandas,
20 Biržio 1903 m.

Brangūs broli:

Mūsų pulkas jau lageriuose palei
patį miestą. Džiaugiuos norints tuom,
juog suziomet lageriai daug gražesni ir
linksnesni už pernykszczius ir juog esu
sveikas. Pernai szituo laiku po ligon-
butį trunkiaus nuo įvairių „trachomų“
ir kitų paprastų kareiviszkių ligų.

Kas antra sąvaitė pas mus izs Vi-
borgo atsilanko lietuvis jaunas kunigėlis
Petkevcizius. Lageriuose tulam namo
kambaryj laiko szv. Miszias, ant kurių
susirenkam netik mėš kareiviai, bet ir
oficialier katalikai. Kambarys tik la-
bai mažas tam tikslui, nes telpa vos 50
ypatų. Pernai maskoliai žadėjo kareivi-
ams katalikams pastatyti koplyczią,
bet dar ir iki sziam laikui apie tuos pri-
žadus nieko negirdėti. Batiuszka caras
daug žada, bet izspildyti menkai jam
paseika.

Czia broliams katalikams vargas,
bet vargas ir pacziam krasztui, Finlan-
dijai. Kitus kartus ir czia buvo dau-
giau szv. Bažnyczios sunų ir dukterų,
bet dabar, tarsi, koksai negeras vėjas
visą krasztą užputė. Kolai kataliky-
stė žydejo, visur buvo laimė, sutikimas,
bet kad žmonių širdys atszalo — pra-
siplatio paleistuvystė, girtybė ir ki-
tokie nedori darbai, tad visi žmonės
lyginai akli kampas nuo kampo be jokių
malonių, be jokios vilties, svyrinėja ir
daugiau jau nieko po savimi nemato,
kaip tik amžiną prapultį ir tamsias savo
gyvenimo dienas. Szv. Bažnyczia czia
jokios virszenybės nei valdzios neturi.
Jeigu kas norėtų pastatyti bažnyczią,
burlokai (maskoliai) kaip galėdami drau-
dzia. Užtai-gi maskoliszkos trikrapės
(cerkvės) labai gausiai po visus kampus
dygsta. Czia tasai pasaulėj laimingas,
kuris už maskolių užtaria ir su jo prie-
szais pradeda vardan caroslavjos ko-
voti. Tokį apasztalą burlokai netik ką
paskiria į augsztus urėdus, netik jį gar-
bina ir godoja, bet dar apkrauna viso-
kais medaliais ir kryžiais su įvairiais
pagal užsitarnavimo laipsniais. Bet
nelaimė tam, kuris eina prieszai valdzią
ir caroslaviją. Tuojaus Sibyrus arba

amžinas Kamczatkoj gurbas tarp gele-
žinių retėzių. Neperseniai tulą szve-
dinski laikrasczcio redaktorių izstrėmė
gilyn Maskolijon, bet kad tasai ir iz-
trėmime naudojosi izs jų neteisybų —
tuojaus pasirodė Augszcziauis „uka-
zas“, idant jojo bėgyj trijų dienų Ma-
skolijoj nė koja nebutų. Ir tokiu tai
budu žmogų da gyvą jau kuniszikai ir
dvasiszikai nuzudė. Dievas bet teisin-
gas, Jis mato jų blogus darbus, mato
kaip skaudžiai netik pavienius, bet ir
szveimynas skraudžia, Jis atlygjs, nes
kada norints jų saikas nedorybėmis pri-
sipildjs.

Oras czia labai dailus ir smagus.
Lauksiu nuo tavęs atsakymo.

Tavo brolis Jurgis.

„Motines“ gelezinis kapitolas.

Apart garsintų jau aukų „Mot.“
geleziniam kapitolui lietuviszkos para-
pijos Scranton, Pa. (39 dol.), draugy-
stės szv. Petro ir Poviolo, Scranton, Pa.,
(5 dol.) ir Antano Butkaus (2 dol.),
pastarame laike tam pacziam tikslui
įplaukė sekanczios aukos: per prakal-
bas S. L. R.-K. A. Edwardsvilleje, Pa.
(28 d. Birzelio) sumetė \$4.60 ir per už-
baigimą mokslo metų Shenandoah pa-
rapijos mokyklos, ant įneszimo kun.
Miluko, sudeta \$8.35, be to 1 d. Liepos
isz Merchants' ir Mechanics' Banko
(Scranton, Pa.) gauta procentų \$5.16 —
tai gi geleziniame kapitole szioje valan-
doje randasi \$517.17. Mėnesinių (kun.
A. Miluko ir Antano Butkaus) įplaukė
10 dol. ir bėgamasis kapitolas izsznesza
dabar \$197; kankintinių kasoje yra
\$170. Pinigiszskasis „Motinėš“ tur-
tas 1 d. Liepos perstatė sumą \$715.87.

Naujas sąnarys treczio skyrus —
Antanas Butkus. Jo auka \$2.00 yra
paskaityta už įžengiamąj mokestį.

Aukautojams ir rinkėjams siunczių
nuoszirdų aczių.

„Mot.“ sekretorius.

Apgarsinimas.

Priunesz visiems savo tautiecziams, juog
asz, U. A. Ignotas, pirminis gyvenęs po nu-
meru 1024 So. Front St., Philadelphia, Pa.,
jau persikeliau kitoj vietoj, po žemiau padėtu
antra-zu, perat mano senus antraszus privat-
lo visus sudraskyti, o vietoj jų naują užsira-
szyti. Perekšėję ant kitos vietos, asz tą patį
užsiėmimą senoviszka! varau, t. y.: parduodu
visokias knygas, kokios sziantdien lietuviszkoj
kalboj atsiranda, o jeigu kartais kokių pas
save neturiu, ant kono pareikalavimo į trump-
pą czėsz gaunu. Parduodu kaip szvietiszkas,
teip ir dvasiszkas. Prekė ne augsztėnė kaip
kitur.

Apart to parduodu abrozėlius, szkaplie-
rius, rožanczius, kryžėlius ir agnosėlius ir ki-

tus reikalingiausius lietuviams daiktus, t. y.:
parduodu gramotoms szvėlyti popieras, parga-
bentas izs Tilžės. Paryziusis, Kriokavo ir izs
kitur, o agentams duodu gerą uždarbį. Pardu-
duodu rasymui gramotų maszinukes ir kitas
raszui reikalingus daiktus. Pas mane gali
kožnas gauti teppi lietuviszkos trankunos.

Apart augszciauz minėtų dalykų dar dru-
kuoju ir gramatas. Jeigu kas nori siusti gra-
mata paczjai, mergelei, ar kam kitam, sura-
szkiu ir atsiusk ma, o asz žodis į žodį izsdru-
kioju ir drukuotų atgal prisisiūsiu. Tokią
gramatą kožnas lengvai galės perskaiyti.
Drukuota gramata ant gražio popieros kausz-
tuoja 40c, o ant baltos — 30c. Norėdami dru-
kuoti gramata, man pirmiau pinigų nesiuskit,
bet asz duosiu pas mane pasiklauskit, tuo-
kart asz gromatą atsakymą ir rodą kaip ir kas
reik daryti. — Su godone

M. A. IGNOTAS

1000 SO. FRONT ST. Philadelphia, Pa.

Ar nori darbo?

Uždėta 1885 m.

M. ULMAN

562 Liberty Ave., East N. Y., Brooklyn.

Kas reikalauja kokio nors darbo, ar
daržuose, ar ant farmų, tegul tuojaus
pas mane ateina, o gaus darbą su geru
užmokescziu. 31

SERGANTIEMS

Garantuojame pilna izszgydyma.

Praekmingiausiai gydau visokias pasleptas
ir pavasztes ligas, kaip antai ligas szirdies,
plauzcia, inksto, pilvo, galvos skaudėjimū,
silpną atmintį, dravszka mialipina, lryszkos
slipolys, ezėviryma, autizima, vėzi, blyszkė
pas moteris, kraszavims ir tt. nervų ligas, po-
dagus, pneumonizma duosimū, psalzizmą ir tt.
Praszalinū gamta, gydau gimdymo ligas, vi-
sokius szulimius etc. Noryszkas ligas gydau
su papulcia gyvenimo elektriska prietaisu.

Izszgydu dalin ligas
izszgydu per ketete dienu, kraujo už-
noodijimus, odos ligas, senens begima, žai-
das ezėvės ir burmol, nosį; akys ir ausis
netekima tyriškumū, lyzciu mialipinima ir tt.
Gydu kupraekmingiausiai ir **szvėra-
noliu Pilna izszgydyma. Chro-
nizszkos ligos yra mano specia-
lizszkumu. Gyvdinabro nevarčiuju, nu-
duosimū izszgaminimū ligoms ir jo izszgy-
dymas — tai yra mano pridrystė.**

DR. LANDES

Szpitolinis specialistas.

134 E. 24-ta ul., kampas Lexington ave.,
NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakaro, Nedėlioms
nuo 8 ryto iki 12 po pietu.

Nezvalinti aszabzka! atsilankyti, gali para-
szyti laiszka; butinai reikalaujama paciento
institucijoms.

Szreku visokiose kalbose. Turis praktika
Lebanon Bellevue Post Graduate Institute
Hospital, Directorius Mediciniszko Instituto.

Dr. L. Landes persikraustė nuo
1 Aprilio į
132 E. 24 STR., NEW YORK
arti Lexington Ave.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —
223 Roebling str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Išleista kas ZETVERGAS.

Kasuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anclctas Baltiejus, Dažlūrtojas

Korespondencijas ir laiszkus su plinagais adresuokiti:

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn. N. Y.

TELEPHONE 408 WILLIAMSBURG.

Korespondencijos.

Shenandoah, Pa. 5 dieną Liepos Shenandoah'ryj buvo susirinkimas Vyskupo M. Valancziaus Draugystės ir Susivienijimo „Rozancziaus“ moterij kuopos. Ant susirinkimo pribuvo delegatai isz Shenandoah ir Wilium Penn. Pirmiausiai buvo užmokėta mėnesinė mokestis, paskui keletas sąnarių kalbėjo apie susitaikymą su Tautietiszkuoju Susivienijimu ir galutinai nutarta, kad negalima taikytis pirmiaus, negut tautiečiai patįs atsauks provą ir teisingu keliu žengs prie santalkos, t. y. kad neskelbs biurių melagysčių ant kataliskizkos organizacijos ir iszsidžės prisavinimo svetimo charterio. Ar tai ne keistai iszrodo, kad tie provauninkai skelbia, rėkia taikytis, o tuom tarpu tarpina visokias nesuomones savo organe ant lietuvij katalikų susivienijimo? Jeigu jie (provauninkai) norėtų taikintis, kaip buvo jau man rodos rasayta, tegut atsiszaukia į centralizšką Kat. Susiv. komitetą ir pristoja virszminėtas iszlygas.

Vysk. Valancziaus Draug. sąnarys.

Pittston, Pa. 27 Geguzio, vakare, po užbaigimui seimo S. L. R.-K. A., buvo parengtas koncertas su dainomis ir prakalbomis. Koncertas su dainomis atsilaike, ale ant nelaimės kalbėtojai tulų priezasczių delei nepribuvo.

Laik koncerto lietuvizskas tėvynizskas dainas dainavo Pittston'o parapijos choras po vadovyste vietinio vargamistro J. Kasulaiczio, o Marė Klimiutė, jauna dar mergaitė, grajino ant fortepijono. Deklamatoriais buvo: Zenis Kasulaitukas, Marė Klimiutė ir Marijona Mokaiczitė isz Mahanoy City; visi savo deklamacijąs atliko gerai. Kalbėtojai buvo kun. M. Szedvydis ir Kazys Radzeviczius, kuriuodu trupmai paaiszkino savo kalbose apie stovį S. L. R.-K. A. ir jo naudą. p. Jurgeleviczia, Mahanoy City, lietuvizskos parapijos vargamistra, teip-gi padainavo porą lietuvizskų dainų su fortepijono palydėjimu. Labiausiai atsienkino Marė Klimiutė, kuri savo grajinimu, kaip dar jauna mergaitė, parodė nepaprastą talentą prie muzikos ir visus susirinkusius smagiai palinkusino. Žodiu, vakaras atsiluvo gražiai ir svetėliju buvo apszciai. Tegul buna už tai garbė Pittston'o 7-tai kuopai ir visoms ypatoms, emusiomis dalį tame lietuvizskame vakare!

Vietinis.

P. S. „Vienybės“ ir „Lietuvos“ korespondentai begėdiszkai savo apraszyme XVIII seimo S. L. R.-K. A. apszmeizė delegatus ir lietuvius katalikus, prikaisziodami jiems nebutus daiktus ir negražius pasielgimus. Ka daryti? — Tai dviejų seselių senas amatas ir žagrė!

Londonas (Anglijoj). Jau gana ilgas laikas prabėgo, kaip mēs netekom savo dvasizsko tėvo. Tuli tautiečiai jau dabar truputį apsimalszino, tacziaus dar vis-gi isz katalikų tyczojasi, juog jie dykai užlaiko bažnyczią. Nevykįmą prisiėjo matyti ir girdėti, kaip tokie apszvietunai, esant da kunigui B. Szlumiui, stengėsi musų parapiją sugriauti. Jie mat mislijo, juog visi žmonės jų pėdomis pradės szliaužti. 21 dieną Birzio szv. Kazimieriaus parapija laikė savo susirinkimą, ant kurio žmonių neperdag buvo. Susirinkimą adarė pirmėdis V. Grybas ir po perskaitymui protokolo, kasierius Mikna iszdavė parapijinę rokundą. Geguzės mėn. į parapijos kasą įplaukė svirszumi 16 svarų sterl., o apie iszdavimus nieko neminėjo. Ant susirinkimo nieko naudingo nebuvo nutarta. Dvasizsko tėvo da szį kartą neturim, bet nuo kardinolo gavom žinią, juog netrukus pribusės.

Szv. Kazimieriaus parapija ant nauodos savo bažnyczios buvo parengus.

balijų su lioterijomis, susirinkusijų buvo per du szimtu ypatų, kurie labai gražiai apsiėjo.

Kaip visur tarpe lietuvij atsiranda įvairių ydų, ypacz gimdanczių isz valnamonių, teip ir pas mus to blogo nestokuoja. Mažai labai atsiranda tokių, kurie mylėtų kokias knygas ar laikrasczius skaityti, bet daugiausiai laiko praleidžia karcziamose, nuo kurių nekuomet atsikratyti negali. Paminek tokiam apszvietam tautieciui apie gerą knygą arba laikrasczį, jis tuojuas atsako, juog geriaus tuos pinigus pragerti, sako, mēs ir teip gana jau apszviesti. Prastomis dienomis vakarais visos karcziamos lietuvij prisikimusis, bet užtai nedeliomis bažnyczia — tai visizskai tuszczia. Atėjus Panedėliui ein lietuviai darban su apdaužytais antakiais. Ar tai teip prideria daryti? Ką ant szito gali pasakyti tie „szvietikai“, kurie žmones traukdami nuo szv. tikėjimo, bruka juos į karcziamas? Tikri tiki begėdžiai panasziai daro, o dar patįs save myli vadinti vargzų darbininkų užtarėjais!

Dar turiu vieną dalyką visuomenei apreikszi, juog Londono mieste lietuvės mergaitės prisiplaka prie burlokų (stacziatikių), kurių czia nemažai priviso su jais ženijais. Daugiausiai tokių iszgamų ima szliubus pas svietizšką valdžią ir tuomi nors pasigiria, juog seka galvoczių pėdomis. Isztikro, apie tokius dalykus liudna net ir minėti, kadangi niekas teip isz savo vėzių sziamė laike nekrysta, kaip lietuviai, gundomi keliais isztvirkėliais. Duok, Vieszpatie, kad nors ant toliaus teip nebutų, bet ir dabartiniamis suteik savo szv. Dvasią, idant atsimitum ant savo szio trumpo ir niekingo czia buvio.

V. Kalnavertis.

Daugiau kaip 30 metus iszmgintant Dr. RICHTERO visam svetlei žinomas

“ANKER” (Inkarinis) PAIN EXPELLER.

yra geriausias gydulo nuo

Rheumatizmo, Neuralgijos, Sausgelos, Strenu Skaudejimo ir tt.

ir visokiu Rheumatiszku skaudejimu.

u 25c. ir 50c. pas visus aptiekorius arba pas

A. Richter & Co.,
 215 Pearl Street,
 New York.

Vergija pietinese dalyse Suvieniu Valstiju.

Mūsų žmonės nevažiuoja ant uždarbių į pietinę dalį Suvieniu Valstijų. Delko? Paprastai yra sakoma, kad delto, juog tē yra dėl musiszkų per karszta. Ale darbu tē yra ir uždardis geras. Moka už dienos darbą daugiau, nē, daleiskim, Pennsylvanijoj.

Keli lietuviai, ką būvo nuviloti į angliakasyklas Virginijos užkampiuose, man taip pasakojo. „Viliodami darbininkus, girdi, kompanijos tē siulo gana daug. Ale kas isz to? Kaip ima sau už viską atsirokuoti, — už gyvenimą, už valgį, už drapanas (tē kitokių sztorų nēra, kaip tik kompanijų), tai isz to uždardio darbininkui nieks nelieka. Negalėjome gyvent ir pabėgome.“

Kitas pasakojo: „kazin kokie tē agentai nuvežē, girdi, mus kelis į pietų szalį, prizadējē didelius uždardibus. Nuvažiavus pasirodē, kad aplink pustynēs, tik viduryj girių rogojsjo du brēkeriu. Žadējo duoti po 3 dol. ant dienos. Iszdirbome mėnesį, negavome nieko, iszdirbome kitą, nieko. Klausiamo, kas yr? Ugi, sako, jus imate valgį isz kompanijos, gyvenate kompanijos namuose, o priegtam turite atidirbti kompanijai kelionēs kasztas. Mēs tada pasakēme, kad daugiau dirbti nēisim, kad važiuosim atgal. Ale bosai paaiszino mums, kad to negalime padaryti, kad turime atidirbti kompanijai už kasztus. Ir neiszleido. Po trijų ar keturių mėnesių, mums vis nerimaujant, pradējo mokēti. Ale ką sakysite? ne pinigais, tik skuriniais czekiais. Už tuos czekius kompanijos satoruose ir saliuuose (ba tē ir saliuai priguli prie kompanijos) galima gaut valgyt, gert, drapanos, ale mainyt jų ant pinigų nemaino. Matome, kad nebus gerai, vie ną nakt' susitarē mēs keli lietuviai pabėgome. Ejome, patįs nežinojome kur, per girias, per pelkes, maž badu nenumirēme, kol priėjome miestelį ir susiubagavome pavalgyt.“

Apie Baltimore panasziu budu prikabalina darbininkus ant laivų gaudytojai ostrygų (oisterių) ir tē laiko juos kaipo vergus; ant kranto, kad ir per kelis metus, neiszleidzia, kad nepabėgtų. Mokēt nieko nemoka. Esu girdejęs, kad keli jauni lietuviai tokiu budu gaudē oisterius per ilgą laiką. Jeigu tokie darbininkai neklauso savo boso arba nori pabėgti, tai gauna muszti.

Panasziai daro ir farmeriai. Atvažiuoja į miestą ir, tankiausiai grinorius, prikabalina, arba kartais urēdiszakai isz Castel-garden'o paima, ir nusivēza ant farmos dirbti. Mokēt jiems nemoka. Iszbuvęs tokiu budu farmerio vergu per kelis mėnesius, darbininkas turi nakzia pabėgti, nes dieną farmeris jį neiszleidzia.

Girdēdamas tokius pasakojimus seniau, asz nenorēdavau tikēti. Kaip, mislijau, tokie dalykai, tokia vergija, neteisybē, galētų atsitiikti laisvoje Amerikoje? Juk ant to yra valdzia, yra prieziura, sudai!

Paskutiniame vienok laike persitikirinau kitaip. Pasirodo, kad pietiniuose valsčiuose ir urēdai ir sudai apie szitą žmonių vergiją žino ir kaltininkus už ją netik kad nenubaudzia, ale tiesiog už juos užtaria.

Oj, szitas mūsų dabartinis prezidentas Rooseveltas, matyt, yra neblogas žmogus! Jis nori padaryt daug gero, tik kazin ar įstengs. Jis suēmē į nagą trustus, atidengē vagystes urēdninkų ant pacztų, jis dabartēs parodē, kad pietiniuose valsčiuose yra vergija ir ketina ją isznaikinti, tik, sakau, kazin ar galēs?

Neseniai valstijoj Alabama sudas, po užziura Suvienytų Valszių rēdo, nubaudē 36 ypatas už tokį žmonių verginimą. Pirmu syk! nes vietiniai sudai tokias ypatas pirmiaus visados iszteisindavo. Pagalios jų nieks ikiszrod nē neskūzdavo. Ant provos pasirodē kas? Pasirodē ir iszsiszskino, kad paczios valdzios pagelbėdavo negerius ir szejp bėdnius žmones vergti. Budavo, daleiskim, teip: Eina bėdnas, nepažinstamas žmogus per miestą, policija mato, kad jis ne vietinis, tik praevius, prisikabina prie jo, kad jis esąs valkata, ar paduoda kokią kitą kaltē ir areszuoja. Farmeris arba fabrikantas, kuriam reikia darbininkų, to ir laukia. Nuētjē neva iszperka tą nelaimingą žmogelį isz kalejimo, užmokēdami kasztus, ir vėzasi su savim, kad tas jiems už kasztus atidirbtų. Naktyje tokį vergutį laiko po užraktu, kad nepabėgtų, o dieną, jei pagal jō godulį nedirba, musza. Laiko jį tolaik, kol gali, tai yra kol tas laimingai nepabēga. Sakau laimingai, nes jei jį sugaus, tai be jokios provos pati policija pristato atgal ir vargszas vėl turi dirbti. Tas vadinasi atidirbimas už skolą, bet faktiszakai ta iszmislyta arba nuduota skola niekad nepasibaigia, jei savininkai tik to nori.

Kartais tokiu budu turi vergauti visos szejmynos, o farmeriams arba fabrikantams tada da geriaus, ba žino, kad jų neva, „skolininkas“ nepabēgs.

Toks yra padėjimas darbininkų pietuose szitos mūsų garbios žemēs. Lietuviai, sakiau, į tē nelabai nori ant uždarbių važiuoti. Kurie vaziavo pasimokino, o gal yra tokių, ką ir dabartēs da mokinasi!

Susivien. L. R. K. reikaluose.

Meldžiam visų kuopų, draugyszių bei pavienių sąnarių, idant savo užmokestį su varda is aplikacijomis siųstų pas kasierių, centraliszkas kasierius įtraukēs į knygas sekretoriui prisunčia vardus. Darant kitaip kyla klaidos, t. y., jeigu kasierius prisunčia tik pini-gus be vardų, o sekretoriui nusiunčia tik vardus, tuokart paskutinysis nežino kiek katras sąnarys užmoka, nes vienį sąnariui užmoka bertainiais, o kiti kartais ir už cielus metus.

Toliaus, jeigu kuris isz sąnarių neturi diplomo, tai tegul duoda žinią centraliszkam sekretoriui.

Kurie isz sąnarių Susiv. L. R.—K. Am. per paskutinį Pittstone seimą iszgrajjio pinigus, teiks is t u o j a u s savo szkieto numerį ir savo adresą maž prisijusti. Kun. J. V. K u d y r k a prezidentas.

Girtuoklystes pasekmes.

Profesorius Bonno universiteto, Vokietijoj, darē tyrinėjimus apie girtuoklystēs pasekmes ir szitai prie kokių rezultatų daėjo.

Tyrinējo gyvenimą moteriszksēs, kuri per 40 metų buvo didelē girtuoklė, ir szitai ką pamatē tarpe ypatų nuo jos pa-einanczių: iszviso jų surado 709, isz kurių buvo 142 elgētos, 64 gulėjo ligon-buciuose, 76 buvo uzdarėti kalejimuose, tarpe kurių buvo 7 žmogūdziai. Per 75 metus Vokietijos randui tos ypatos kasztavo \$1,250,000, skaitant iszdavimus suduose, kalejimuose, ligon-buciuose ir tt.

Kas prisius

10 centų pacztinėmis markėmis, apturēs „Žvaigždēs“ naują

Kalendoriu.

„Žvaigždē“, 223 Roebing str.

Brooklyn, N. Y.

VESTALE.

APYSAKA ISZ LAIKU KRIKSSZCZONIUM PERSEKIOJIMU.

Pagal lenkiską.

(Tęsa.)

Pereję velabrum, pribuvo į Fortunos Virilis šventiny-
čia.

— Fortuno, buk maloni, — sušuko Domicius ir čia
tuojaus sustojo.

— Ar tu teipgi žinai ir Kornelijos šeiminą? — paklau-
sė Parteniaus.

— Nuo vieno iš tarpo Flaviaus Sabino draugų žinau
tik tiek, juog ji yra našlaitė. Flavius jau seniai į pelenus pa-
virto, o Faustulė numirė tuojaus, kada Kornelija vestale liko-
si. Viens jos giminiets tik dar užsiliko.

— O kas toks? — pašaukė su greitumu Domicius.

— Sekstus Sabinus.....

— O tasai... Aš jį gerai pažįstu. Gražus yra it Adonis,
o pasilinksminimus myli it apikuriets, Bet palauk, paukštyti,
aš tau sparnelius truputį nukaposiu, kad perdaug augštai ne-
skraidytum. Jo puikybė visiškai mane rustina, — baigė ce-
zaris.

Po tų žodžių metė ranka nuo lupų bučkį į tą šventiny-
čios kraštą, kame gyveno vestalės ir pasirengė per Palatino
tiltą atgal į rumus grįsti.

Tuo pačiu laiku ant Palatino tilto stovėjo pasirėmęs prie
grotelių vyras, žiurdamas su žingeidumu žemyn į siubuojan-
čias ir ošenčias Tibro geltonas vilnis. Netrukus jis išgirdo
prisiartinančius žingsnius ir kiek tamsybė jam galėjo pavelyti,
pamatė du vyrų sykiu einančių; uz jųdviejų—gi trečijai, gana
atstai slenkantį.

Kada—gi Domicius su Partenium buvo jau beveik viduj
tilto, iš priešingos pusės užkirto jiems kelią tulas vyras. Svi-
ruojantieji į visas pusias žingsniai rodė, juog buvo girtu; tai-
gi jis ciecoriui iš kelio nė nemislijo pasitraukti, bet stačiai ant
jo ir ejo.

Bet Domicius, nepripratęs jokiū budu priešai kitus pasi-
traukti, ejo stačiai priešai save, užsitikėdamas, juog ateinančios
pasitrauks šalį; tuotarpu ciecorius nė neapsižiūrėjo, kaip
priešininkas prisiartinio ir ciecorišką ypata beveik nuo kojų
nenuvertė.

— Iš kelio! — sušuko girtasis, — jau ir teip visa pa-
saulė sykiu su manimi sukasi, o tu čia da mą po kojų sukine-
sies?

Domicius siuto. Nutvėrė priešininką už gerklės, parsirito
ant žemės ir išsitraukęs durtuvą, čia tuojaus uz savo ypatos
užrustinimą norėjo nubausti. Bet porą minučių pamislijęs,
tarė Parteniui:

— Mesk jį į vandenį, tegul jis Plutonui apsaiko, kaip
manimi paniekino.

Partenius jau tuojaus norėjo išpildyti savo viešpaties pri-
sakymą, kad štai tasai vyras, kuris nematomai paskui ciecorių
ir jo draugą slinko, umu laiku prisiartinio ir metasi ant Parte-
niaus. Kova pradeda vyrti. Teisybė, Partenius uz juostos
ir durtuvą turėjo, bet jo priešas jam rankas teip drūčiai su-
spaudė, kad menkiausiai pasijudinti jis negalėjo.

Domicius—gi susimaišęs, vietoj savo draugą ginti, jis į
šalį pasitraukė ir tik į jųdviejų kovą žiūrėjosi. Prie smarkumo
cezaris buvo nelinkęs. Nuo paskutinių prigimties dovanų jis
visiškai buvo liuosu. Patsai negalėdamas savio draugui jokios
pagelbos duoti, tik apie save dairėsi, tarsi, iš šalies kokios
nors paramos laukdamas. Bet tuom sykiu nė gyvos dvasi

niekur nebuvo matyti, tiltas visiškai buvo tuščiu, nes ir ansai
vyras, kuris ant tilto prieštai buvo atsirėmęs, nuo jų labai toli
atsitolino. Partenius, neprieteliumi pergalėtas, umai krito ant
žemės. Ciecorius tąj Parteniaus regyklą pamatęs, kaip pa-
kaustytas nuo tilto pradėjo bėgti, su sykiu dairydamas, ar
kartais jo kas nesiveija ir nestveria. Nepažįstamas žmogus,
tačias, ant vietos be jokio pasijudinio stovėjo, nežinodamas
pats ką su tais po jo kojomis susikurvinusiais veikti. Kaip
kartas jam į juos bežiurint, uz savęs išgirdo kokį tai balsą:

— Buk pasveikintas, broli; užmušei vieną, idant antrą
apsaugoti ir išgelbėti. Dabar padėk mums, mažam duosis da
juos atgaivinti.

— Mazai aš apie tai paisau. Iš antros pusės jau gana
vėlus laikas, o aš savo laiko neesu viešpačiu. Aš turiu ant
savo sprando ir teip diktoką geležį, kuri nuo manęs liuosybę
atima.

— Mazam tau lanistas ir atleis tąj susivėlinimą, jeigu
jis tau naktimi daleiko pasivaikštinėti — tarė pribuisas.

— Kas tu do vienas, kad apie tuos dalykus žinai? —
sušuko su nuosteba gladiatorius. Tai buvo jau mums gerai
žinomas Paris, garsus apgalėtojas iš cyrko.

— Tavo akys prie tamsybės da teip nepripratę, kaip
mano, peratit mazai aš stebiuosi, kad manęs negali gerai įsitē-
myti; norints po teisybei pasakius, tik vieną kartą savo gyve-
nime tu mane regėjai.

— Kas—gi tu esi? — užklauskė velei Paris.

— Esu dėdė ir globėjū Flavijos.

— Ar iš amiteatro?

— Teip yra, esu Anicetu. Bet nelciskim dykai laiko.

Kozna dykai praleista minuta sutveria nuodėmę, kada reikia
artimamjam pagelbą duoti.

Čia Anicetas prie Parteniaus priklaupė, rankas ant jo kru-
gines sudėjo ir klausėsi, ar da dusuoja. Tuotarpu prisiartinio
žmogus su liampute rankoj, tarsi, ko jieškodamas. Bet vos
pamatė du ant žemės gulinčių kraujuose žmogū, iš baimės
suklyko ir kaip drutas nubėgo. Anicetas akiesmirksnyj nuo
Parteniaus pakljo ir pašaukė:

— Bėgk, Parisai!

— Ko teip labai persigandai, Anicetai?

— Nes tas, kurį tu užmušei — atsakė senelis — yra
ne kas kits, kaip tik Partenius.

— Jau aš apie tai žinojau — atsakė gladiatorius su nu-
sišypoju.

— Jo draugu labai lengvai turėjo buti patsai ciecorius
— dadurė drebėdamas Anicetas.

— Žinoma, kad jo draugu ciecorius buvo, nes tik jis
tegalį į savo draugą teip nedorai žiūrėti, kada paskutinį kan-
kina. Kits romietis jau teip prastai nebutų apsiėjęs.

— Tai gelbėkis, kolaik da yra laiko, nes jeigu tave
ciecorius pažino, su savo gyvenimu atsisveikink.

— Aš nuo savo likimo neišbėgsiu; jeigu Domicius ma-
no kraujo užsimanis paragauti, visur mane atras. Ar mažam
kartais mislijai, juog mą gyvenimas brangus? Niekingas gla-
datoriaus likimas mane visiškai smaigia. O šimtą kartų butų
mą brangesnis gyvenimas tarpe mano tėviškų girių! Čia mą
gyvenimas tik vienutinis neapkenčiamas ir sunkus jungas.

— Nusiramink, prieteliau! — atsišaukė Anicetas. —
Tasai, kuris varguolius išaukština, o šios pasaulės valdonus
pažemina, su tavimi padarys mielaširdystę, mano ir mano
brolių maldos geresnį tau likimą išmaldaus. Bet civa jau; ne-
priguli mirties baidytis, bet nepridera ir jos noringai jieškoti.
Paimk su savim tą, kurį nuo mirties apsaugojai ir eik paskui
mane. Bet ir tą palikti yra negalimas daiktas, musų Dievas
prisako ir savo didžiausiems neprieteliams atleisti, reikia ir jį
su savimi paimti.

— Anicetai, to nedarykiel! — sušuko Paris, — nes mudu abu prašusiva.

Valandą Anicetas mislijo.

— Gerai sakai, — tarė antgalo, — jis dabar tik teip nusilpnėjo, bet netrukus vėl gali dvasią atgauti. Kad-gi aš jį pas save paimčiau, iš dėkingumo jis mane ant mirties išduoty. Norints mirties aš nesibijau, tačiau da savo broliams esu reikalingu. Mučelninkystę manęs laukia, širdies balsas jau mą apie tai pasakoja, bet patsai mirties neįieškiosiu, nes daugumas da tokių atsiras, kuriems dangų turėsiu parodyti.

Partenių nuo žemės pakėlė ir prie tilto uztvaro paguldė, idant kartais praeiviai nesumindžiotų. Nusitraukė nuo savo pečių penulą ir dėdamas jam po galva, pradėjo tyliai melstis: „Viešpatie, susimylėk ant nusidėjėlio, permainyk jam jo širdį, bet savo užsirusinime nebausk jo!“

— Eiva jau, Parisai, — tarė pabaigęs malda.

Greitu žingsniu, kiek pavėlėjo sužeistojai sunkenybė, kurią Paris ant savo pečių tempė, abudu perėjo tiltą ir, praėję pro Vestos šventinčių, o paskui Dianos, jėjo į siaurą ulyčiukę, jungenčią Aventino ir Publicijaus pakalnes. Antgalo pribuvo vieton. Prie mažo, vargingojo namelio, Anicetas susilaikė ir duris pabarškino. Netrukus ant slenksčio pasirodė mergaitė, su plebėjęs parėdnėmis ir su liampute rankoj.

— Vėlai grįžti, mano tėve — tarė.

— Manasis vaikelis, aš su savimi turiu nelamingąjį broli, reikalaujantįjį pagalbos — atsakė senelis.

Dabar mergaitė su šviesa rankoj prisartiino prie gladiatoriaus, turinčio ant rankų sužeistąjį ir, Parisą patinus, sušuko:

— Sveikas, broli, nameliuose tos, kuriai gyvenimą apsaugojai.

Gladiatorius tuotarpu nieko neatsakė, tik ant jos žodžių su galva linkterėjo, o senelis tarė:

— Mano vaikeli, cik tu pirmiausiai ir nuvesk mūs į tą kambarį, kuriame tavo motina numirė.

Iėję į atrium, kuris jau nuo seno, matomai, buvo apleistas. Iš tarpe akmenų žolė augo, o laukiniai vijokliai ant murmulinių stulpų ir sienų buvo apsviję.

Flavonia atvėrė duris į ankštą, mažą kambarį, seniai jau apžiurėtą su plytų grindimis. Iš to kambariuko perėjo da į mažesnį, kuriame, kaip ir pirmamjam, visomis pusėmis viskas buvo apleista. Vienam šito kambario kamputy stovėjo, tarsi, koksai altorius, antramjam žema ir siaura lova, o prieš ją akmens stalėlis. Prie sienos vienoj kambario pusėj stovėjo didis akmuo, ant kurio buvo pastatytas indelis ir molio liamputė.

— Šitai vieta, kame mano šventa motina Dievui dvasią atidavė, — tarė su liudnumu mergaitė, — kas yra tasai varguolis? — pridurė rodydama į sužeistąjį, kurį Paris dabar nuo savo pečių ant žemės paguldė.

— Gana tau žinoti, juog jis pagalbos reikalauja — atsakė ramiai senelis, o mergaitė iš gėdingumo teip užsiliepsnojo, nes pažino, juog nereikalingą klausimą iš savo lupų buvo išleidžiusi.

Tuotarpu Paris, nepažįstamąjį nuo žemės pakėlęs, lovon paguldė ir jį prisivieždėdamas mielaširdingai tarė:

— Mą rodosi, juog jis jau negyvas.

Tuokart Anicetas nuo Flavonijos ištraukė liamputę ir prie nepažįstamojo prisartiino, bet netrukus su išgąščia atgal atšoko ir sušuko:

— Mano Dieve! juk tai Patricijus, Sekstus Sabinus.

— Sekstus, mano jaunų dienų draugas! — sušuko ne

savo balsu Flavonija ir, pasilenkus ant patriciaus lavono, nuo kaktos pradėjo jam plaukus žarstyti. Plaukai su kraujais buvo sukepę.

— Linksminkis, vaikeli, opa nelabai yra pavojinga, jis tik dvasioj nupuolė, — tarė senelis. — Dabar atnešk mą mano visus vaistus ir kokį norints skudurelį, reik žaizdą jam apvynioti.

Mergaitė išbėgo ir netrukus su maža skrynute sugrįžo. Srynutej buvo įvairių bonkučių su vaistais.

Anicetas vieną išrinkęs, kelis lašus ant žaizdos užliejo. Gausus kraujas tuojaus pasirodė. Flavonia sopulį vandeniu nuplovė ir labai mandagiai baltu skudureliu aprišo.

Gladiatorius matydams, juog jis yra nereikalingu, skubinosi atgal grįžti. Senelis maloniai jį palydėjo, palikdamas prie sergančiojo tik vieną mergaitę. Atrium'e senelis truputį susilaikė ir ant gladiatoriaus pečių uždėjęs ranką atsiliepė:

— Dovanok seniui už šitą paklausimą. Kodel tu Partenių dabojai?

— Be jokio mierio po Palatiną klaidžiojau, bet kada jį susitikau ir pažinau, sekiau paskui jį.

— Bet kaip-gi tu galėjai tokiu vėlu laiku po miestą vaikščioti, kadangi, kiek aš žinau, ne vienam gladiatoriumi nepavelyta be lanistos pritarimo eiti kur katras nori?

— Tai-gi tas ir yra, juog aš iš malonės lanisto, kuris diktokai mane myli, visada kur noriu, galiu išeiti ir vaikštinėti. Aš žinau, tu netikėsi, koksai turtas mą yra pasivaikščioti, o ypač da liuosai, kur ašai patis noriu! Tuokart landžiodamas be jokio mierio, pamirštų ir apie savo tą sunkų jungą, kurį ant savo sprando nešioju. Kaipgi mą tuokart maloniai visa ganta išrodo..... Saulė šviečia, viską gaivina..... Bet sugrįžęs atgalios, kada atmenu, kada atmenu savo nelaimingąjį padėjimą, iš abejonės pradėdu savo likimą keikti, nes paskutinytis teip aštriai ir nelaimingai persekioja.

— Likimas, tai Dievas, o Jo darbai norints nesuprantami, visada esti šventi ir galingi, — atsakė rimtai Anicetas. — Kad tavo gyvenimas tokiu budu amžinai slinkty, tuokart tu galėtum ir turėtum tiesą pasiskųti. Bet jisiai, kaip ir viskas šioj pasaulėj, praeis, išnyks, bet kas tvirtai tiki, juogei prieš Dievą visi yra lygus, juogei su nusizeminimu, sutinkant su jo šventa valia, reikia ramiai pakelti visus vargus, tasai po mirčiai apturės gausią užmokėsnį. Teisybė, grazus yra daiktas liuosybė, bet tikek mą, mažiau tajį retėžiai gniauzo ir sunkina, kuris savo dvasia prie Sutvertojaus moka pasikelti, nes dvasios niekas retėžiais negali apkaustyti. Nepavydėk laimės ir didybės niekam, nes daugybė tų didžiųjų deinoj sudo nuo Viešpaties veido bus atmesti. Akiveidžoj teisingiausio Dievo galingausis cecorius, jeigu tik jis dorybių neturi, tiek zenklina, kiek mažiasius vabalelis ar kirmelaitė po žemę šliauziojanti. Priešingai-gi netikiausias vergas, katriai savo jungą nešantis, tarpe Dievo išrinktųjų bus paskaitytas.....

Tuotarpu užtekejęs ant dangaus mėnulis Aniceto veidą savo spinduliais apšvietė. Teip Anicetas stovėdamas su akim pakeltom dangun, rodėsi jis yra viens iš Seno Testamento pranašų, apsakantis Mesijošiaus atėjimą ant svieto. Paris su nuosteba jį žiurėjosi. Jo širdis, girdint tuos senelio aniuoliškus žodžius, susijudino. Pirmutinė jo gyvenimo ašara jam veidu nusirito.

— Na dabar, — baigė Anicetas, — gal mano žodžiai dar tau nesuprantamais pasirodė- netrukus suprasi juos, jeigu tik Viešpats Dievas mano maldų išklausys..... Tu pirm mą priminci apie savo tėvynę, kame gimeji?

(Toliaus bus.)

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDES“ spaustuvių.

Maldų Vainikėlis.

Naujai atspaudinta, tinkamiausia Amerikos lietuviams maldaknygė, nes apart pritaikintų maldų padaryta taip, juog ją galima nešiotis ir brosloto kiseniukij. Prekė 25c., 30c., 75c. ir 80c.

Katalikų Bažnyčia ir mokslas.

Pagal prof. Zahn'ą parash kun. A. M. Milukas. Yra tai knygutė, kurioje trumpai o aiskiai isziszta daugelis kėblu klausimu apie sutikimą Katalikų Bažnyčios su mokslu. Shenandoah, Pa., 1901 m. Prekė 15c.

Stacijos arba Kryžiaus kelias.

Parangta kun. Burbos savo parapijonams, kad jie prideranciai mokėtu apvaiszezioti Stacijas. Plymouth, Pa., 1897 m. Prekė 10c.

Pamokslai apie Szv. Sakramentus.

Parash kun. A. Bortkeviczius. Telpa joje isziszkinimas visu Sakramentu, 18 graziu pamokslu. Shenandoah, Pa., 1901. Prekė \$1.00. Su aparais \$1.25.

Rankvedis senoviszkos Istorijos.

Knyga II, pagal Fisher'į ir kitus parash kun. A. M. Milukas. Shenandoah, Pa., 1898. Prekė 40c.

Žemaičių Vyskupystė.

Parashė vysk. M. Valancezauskas. Laida II. Shenandoah, Pa., 1897 m. Knyga turi 247 puslapius, ant kuriu telpa platus apraszmas Žemaičių Vyskupystės. Prekė \$1.00.

Antanukas.

Apyaksa B. Pruso. Isz lenkiszko vertė Selimas. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 15c.

Paskutinės miszijos.

Lenkiszka parashė Jonas Lada. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 20c.

Graziu žmonių pamokslai.

Parash kun. Tataro. Szioje knygoje yra daug labai dailiu, užimanziu apysakėliu. Shenandoah, Pa., 1900 m. Prekė 60c., ant geresnės popieros — 75c.

Dzukiszkos dainos.

Yra tai rankius dainu, dainuojamu Dzukioj. Shenandoah, Pa., 1899 m. Prekė 60c

Trumpi atsakymai ant užmetinėjimu priesz religiją.

Parangta kun. Kaulakio. Joje telpa daug aiskiu atsakimu užpuolantiems ant katalikiszko tikėjimo. Shenandoah, Pa., 1899 m. Prekė 20c.

Dogmatas apie Pragara.

Parangta kun. Kaulakio. Szioje knygutėje suprantamai yra isziszkintas faktais dogmatas apie pragara, kaip isz gyvenimo szventuju, taip ir isz szvietiszkos istorijos. Shenandoah, Pa., 1899. Prekė 15c.

Paslapty Gvyvojo Ražancziaus.

Parangta kun. Kaulakio. Szioje knygelėje telpa paslapty arba Tajemnyczios Ražancziaus ir budas kalbėjimo taip vadinamo Gvyvojo Ražancziaus. Loreto, Ill. Prekė 25c.

Izguldymas Choretaniszkos Litanijos.

Parupinta kun. Kaulakio. Yra tai isziszkinimas Litanijos Panelės Szvenciausios graziuose pamokslėliuose ant kiekvienos dienos Gegužio mėsio. Shenandoah, Pa., 1899. Prekė 30c.

Istorija Szventa Seno ir Naujo Instatymo.

Parupinta kun. Kaulakio. Yra tai bibliz-

ka istorija nuo pradzius svieto iki apgarsini-
mai ant svieto Kristaus mokslu. Shenandoah,
Pa. Prekė 50c.

Rankvedis Senoviszkos Istorijos.

Pagal Fisher'į, T. Gazeau ir kitus, parash kun. A. M. Milukas. Knyga I, Shenandoah, Pa., 1897 m. Szioje knygoje yra apraszty svarbiausi nusidavinimai Rytai szalies vieszia-
tyszciui, su 14 paveiksėliu. Prekė tiktai 50c.

Medega tautiszkaiz vaistininkystei.

Parashė Dr. J. Basanavicius. Szioje knygoje autorius aprasho daugelį ligu, atstinkanziu tankiausiai tarp lietuviu, padnodamas tu ligu vardus lietuviszkoj ir lotyniszkoj kalboj, dant palengvinti lietuviams susipratimą su szvėtimtaucziais gydytojais. Pradžioj knygos telpa du autoriaus paveiksliu. Shenandoah, Pa., 1898 m. Prekė tiktai 40c.

Lietuviszkaiz trakiszkos studijos.

Parashė Dr. Basanavicius. Yra tai tyri-
nėjimas apie lietuviu tautos pradzią. Shenandoah, Pa., 1898 m. Prekė 60c.

Lietuviszki Dainiai pradzioje XIX szimt-
mezio.

Parashė Jr. Jonas. Yra tai apraszmas apie gabiausius lietuviszkus dainius pradzioje perito amžiaus. Shenandoah, Pa., 1896 m. Prekė

Medega Simano Daukanto Biografijai.

Parangė kun. A. M. Milukas. Yra tai platus apraszmas gyvenimo musy garsaus rasztininko S. Daukanto, su 14 paveiksėliu. Shenandoah, Pa., 1898 m. Prekė \$1.00.

Populiariszkas rankvedis fizikos.

Lietuviams parupino P. Neris. Yra tai isziszkinimas daugelio gamtiszku apsirėiz-
kimm, su daugeliu paveiksėliu, palengvinan-
ziu supratimą aiskinimio. Shenandoah, Pa., 1899 m. Prekė 75c.

Botanika.

Parash kun. A. Fabrieža. Yra tai didelė knyga, kurioje autorius aprasho visokius Lie-
tuviu auganczius žolynus ir medzius, paduo-
damas ju vardus lietuviszkoj ir lotyniszkoj
kalboj, kur tie žolynai auga ir kaip jie iszrodo.
Shenandoah, Pa., 1900 m. Prekė \$1.00.

Padėjimas lietuviu tautos Rusu viesz-
patystėje.

Maskoliszkoj kalboj parashė grovas Le-
liva. Autorius szioje knygoje iszrodo masko-
liszkos valdzios nelabuma apsiėjime su lietu-
viais. Shamokin, Pa. Prekė \$1.00.

Lietuviszkaiz angliszkas žodynėlis.

Parash kun. P. Saurausaitis. Yra tai kie-
ratinis lietuviszkaiz-angliszkas žodynas, ku-
rime rasite tankiausiai vartojamus ir reika-
lingiausius žodiūs. Waterbury, Conn, 1899 m.
Prekė 75c.

Angliszkaiz-lietuviszkas žodynėlis.

Parash kun. P. Saurausaitis. Yra tai toks
pat žodynas, tiktai pirmiaus sustatyti anglisz-
ki žodiiai. Prekė 50c.

Prozaiszki rasztaiz kun. A. Burbos.

Szioje diktokoj knygoj telpa daugelis labai
graziu ir linksnu apysakėliu. Jas skaitydami
lietuviai gali linksmai ir naudingai praleisti
laiką. Nauja laida, tomas I. Shenandoah, Pa.,
1900 m. Prekė 80c.

Prozaiszki rasztaiz kun. A. Burbos.

Tomas antras. Prekė 50c. Ant geresnės
popieros — 60c.

Pajauta.

Parashė Bernotavicius. Puiki apysaka isz

lietuvių gyvenimo 14 szimtmetyj, arba pabaig-
ga stabmeldystės Lietuvoj. Shenandoah, Pa.,
1898 m. Prekė 60c.

Anima Vilis.

Parashė Marė Radzevicziutė. Yra tai labai
grazi apysaka isz gyvenimo iztremtųjų i Si-
biriu. Shenandoah, Pa., 1898 m. Prekė 75c.

Tvanas.

Parashė garsiausias dabartiniam laikui ant
svieto rasztininkas H. Sienkevicius. Yra tai
puiki apysaka isz laiko kardė Lietuvos ir Len-
kijos su Szvėdas. Tomas I. Shenandoah, Pa.,
1900 m. Prekė 80c.

Tvanas.

Tomas II. Ta pati knyga, tiktai tasia tomo
pirmojo. Prekė \$1.00.

Duonos įieszkotojai.

Parashė H. Sienkevicius. Szioje knyge-
lėje dailiai apraszty atvykimas tuzo lietuviu
i Ameriką, ir vargai, kokie ji cziu patiko.
Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 35c.

Valdimieras.

Apyaksa pagal kun. A. Schmidą. Isz-
vertė kun. M. Milukas. Shenandoah, Pa.,
1900 m. Prekė 25c.

Du Broliai.

Czia apraszty susitikimas laike kovos
dviuju broliu, isz kuriu vienas tarnavo masko-
liu kariuėnu, o kitas turku. Shenandoah,
Pa., 1897 m. Prekė 3c.

Lietuviszkos pasakos.

Surinko Dr. J. Basanavicius. Szioje kny-
goje telpa 200 senoviszku pasaku. Shenan-
doah, Pa., 1899 m. Prekė \$1.50.

Keturi metų laikai.

Parashė Kr. Donelaitis. Graziomis eilėmis
apraszty keturi metų laikai: pavasaris, vasa-
ra, ruduo ir žiema. Shenandoah, Pa., 1897 m.
Prekė 40c.

Kankinimas katalikų Lietuvoje.

Parashė Akmeninis. Knygutė paskirta
lietuviszkiems teatrams, apraszanti Kraziu
skerdyne. Plymouth, Pa., 1893 m. Prekė 20c.

Lietuviszkos kanklės.

Apraszmas apie senovės lietuviszkas kank-
les, su paveiksliu žmogaus grajanczio ant
kankliu. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 5c.

Lietuviszkas albumas.

Iszleido kun. A. Milukas. Telpa jame pa-
veiksiai prakilesniu lietuviszku rasztininku,
typu ir geresniu vietu. Shenandoah, Pa.
Prekė 50c.

Lietuviszkas albumas.

Iszleistas kun. A. Miluko. Laida II. Telpa
paveiksiai istorizku vietu Lietuvoje, lietu-
viszku namu, iszdarbiu. Shenandoah, Pa.,
1900 m. Prekė 50c.

Lietuviszkas albumas.

Dalis II ir III. Telpa jose paveiksiai apie
50 lietuviszku rasztininku ir zemesniu vyru.
Yra teipogi lietuviszki typai ir nekurie pa-
veiksiai isz lietuviszku skyriaus ant Paryžiaus
parodos. Shenandoah, Pa., 1900m. Prekė \$1.25.

Juoku knygelė.

Surinko J. K. Telpa joje daugybė juoku.
Labai naudinga knygelė dėl praleidimo link-
smam laikui. Shenandoah, Pa., 1900m. Prekė 25c.

„Žvaigždė“ pirmo meto kasztuoja \$1.50,
apdaryta — \$2.00.

„Žvaigždė“ antrojo meto kasztuoja \$1.50.

Geriausia ir pigiausia vieta
del pirkimo
Siuvamu maszinu
pas
Jurgi Matulevicziu.

Naujos maszinov nuo \$ 15.00 augstyn, te-
pogi kas nori apmainyti, apmainau ir pataisau vi-
sokio gatungo maszinas ir visokius daiktus, kas
prie maszinos yra reikalinga, prilaikau.

Teipogi iszmokiname siuti, katrie pas mane
perka maszina.

256 Grand str. Brooklyn, N. Y.

„KATALIKAS“
Lietuviskas sanvai-
tinis laikraštis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoja ant me-
tu \$2.00.

Norinti uzsisrašyt,
turi adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3244 So. Morgan st., Chicago, Ill.

Tikrai gryna
altorinas Vyna

— GAUSITE PAS —
Barnston Tea Co.

6 BARCLAY STR.

New York'e.

Importuoja jie rusisz-
ka arbata, kava ir vi-
soki vyna.

Jurgio Hoffmanno Aptieka
103 Grand str.
Brooklyn, N. Y.

(Tik jo isleidžiamas)

Pats padarytojas ir laikytojas
trejokas ant visos Amerikos, pa
daryta isz penkes desimtis dviejų
visokių auguoniu ir žoliu, kokios
tik randasi ant žemės. Parduoda
retaliskai, svarą už viena doleri,
ir teipgi parduoda ketvirta dali
svaro už 25 centus už paka, ir
pardavineja laikytojams trejokas,
kiek katras reikalauja, desimtis
svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti
pagal senoviszka ir europiejszka
mada, aptiekoj raudasi, kaip ta
herba, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz ma-
nų giduolių, galite siusti pinigus
per Money Order, o asz jum pri-
sausu per expresa reikalingu daik-
tu. Hoffmanno Reumatizmo gy-
duolė \$2,00, tikras iszsidzinimas:
Hoffmanno plauczių gyduokruopės
del kraujo, dvidešimtis vieno
giduokruopės į dėžutę už 15 centų.
Hoffmanno kosulio maiszimas 26
centai.

Naujausios Knygos:

Aventino neregė — labai puiki
istorija isz pirmuju amziu krikšč-
cionystės, su paveikslėleis, prekė
20 centai.

Pirmutinis balius — komedija
viename akte (del teatro), labai
puiki ir juokinga, prekė 10c.

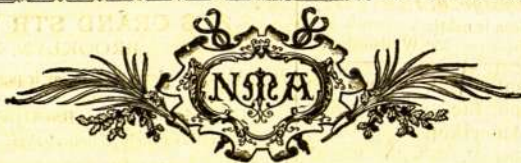
Idu Sala — labai užimanti apy-
saka, prekė \$1.00.

**„Sventosios“ Rossijos misio-
nierių** — labai užimanti knyga,
vos dabar iszėjo isz po spaudos.
Kas nusipirks, nesigraudins. Pre-
kė 75 centai.

SZV. KAZIMIŖRIUS, drama
3 aktoje — 10c.

EDGARAS, paraszta kunigo
Juodyszians. Kožnas lietuvis ta
knygą privalo turėti, nes joje grū-
zys pamokiniai ir iszaiskintiniai
szidzininiu įvairiu priestiekij-
miszku dalyku. Prekė \$1.00.

Szita knyga galima gauti ir pas
kun. Juodysziu, raszant ant szio
antraszo: Rev. Dr. Juodyszians,
Green Bay, Ronte 4, Wis.

Naujas ir vienutinis budas
GYDYMO VISU LIGU!

Jau apie 10 metų gydytojai darbuojasi su tuom, idant silpnumą pripažintą už neiszgydomą ir
ligas, kurių ne joks gydytojas jokiu budu negalėjo iszgydyti, bet nors galėtu prastumti.

Kožnas isz tų gydytojų emėsi prie vienos ligos ir ilgus laikus silpnumą bandė. Tokiu budu tie
gydytojai dirbo beveik per 31 metą, o dabar pasizadejo sutverti savo drangija, kurios mieriu bus vi-
siems sergantiems pagelba neszti ir rodas suteikti. Jie-gi uždejo nauja namą po rardu:

National Medical Association

(pripažintas New Yorko valstijos valdžia).

Daziurėtoju ir pirmasėdziu gydytojumi yra daktaras E. G. Drake. sanarys New Yorko ir Penn-
sylvanijos universitetu. Jis turi per 65 metus amžiaus ir 38 metus gydytojų mokykloj iszbuves.

Czia skaitytojams perstatom d-ro E. G. Drake
paveikslą, kuris vienbalsiai likosi iszrinktu to namo
pirmasėdziu ir daziurėtoju ir tai tik del iszreiszkimio
jau negirdėtuose darbuose jo pasizventinimo.

NATIONAL MEDICAL ASSOCIATION kož-
nai ligai turiatiskira gydytoja kiekvienam, kuris prie
to namo kreipis arba paraszys. Paciento silpnumo
liga bus visiems gydytojams perstyta, nes yra
negalimu daiktu, kad VIENS gydyto-
jas galėtų VISUS SILPNUMUS tikrai ži-
noti ir juos iszgydyti.

Kožnas silpnumas tokiu budu turi atskira sau
gydytoja, bet d mus E. G. Drake su visais gydytojais
visus silpnumus, paduotus laiszke, iszbando ir kož-
nam rasztu užtikrina visiszka isz-
gydymą.

Kožnas sergantis rasztu apturi užtikrinimą, juog
isz savo ligos bus iszgydytu. Sergantis, kreipiantis
į musų namą, užsimoka tik vieną sykį, nedabodamas
ir ant to, kiek laiko jis tą turės gydytis. Kožnas
pacientas bus teip ilgai gydytu, kol visiszka pa-
sveiks.

Pirmoje **NATIONAL MEDICAL ASSOC.**
ATION eilėje stovi tasai garsusis d ras, kuris su

savo asistentais pajegia kožną ligą iszgydyti, nežiurint kokia ji butų, ar sena ar apleista.
Kosulį, krutinę, plauczius, skilvį, žarnų ligas, jaknų, ligas slaptingas,
vandeninius isztinimus, rupturą, hemoroidą, sunkią ligą, szirdies bel-
dimą, reumatizmą, džiovą, puslės ligą, akių, ausių, ligas moterij, vaikų,
trumpame laike su raszto palidijimu iszgydysime.

Jeigu gi kuris sergata, tai ne atidekit dieną nuo dienos, bet nusiduokit laiszku ar asabiszka
prie **NATIONAL MEDICAL ASSOCIATION**, o pasizskininimus lietuviszkoj kaltoj gausit.

Vieno laiszko užtektinai, jeigu jame savo ligą prideranzais apraszkit. Raszkit mums lietu-
viszka, ar kokia jus kalba norit.
VALANDOS PRIEMUMI: Paprastomis dienomis nuo 10 iki 11 valandai ryte ir nuo 2—5 po
pietų, Nedėliomis nuo 10 iki 1 val. ryte. — Gromatas meldžiam ant szio antraszo siųsti:

DR. E. G. DRAKE, vyriausias gydytojas, **National Medical Association**
34 WEST 26 STR. — NEW YORK.

James J. McGinty

Laidotojas lavonu ir balsamavotojas prie
lietuviszkos parapijos Brooklyne.

Laidoja
ant
visokiu
Kapiniu

Parsamdo karietas ant szermenu, veseliju
ir kituose reikaluose labai pigiai.

Gyvenimas ir kancelarija po

72 So. 2-nd Str., stonia po 76 So. 1st Str.
Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir naktij.

Telephonas: 559 Williamsburgh.

Adresal Centralizsko komiteto Susivienijimo Lietuvių R. - Kat. Amerikoje.

Prezidentas: Kun. V. Kudyra, Box 46
Edwardsdale, Pa.

Vice-Prezidentas: J. Lauraitis, 94 No. Plum
All., Shenandoah, Pa.

Kasierius: K. Radzevicius, Shenandoah, Pa.

Sekretorius: J. Kasulaitis, 61 Church street,
Pittston, Pa.

Kasos globėjai: Kun. B. zindzius, Elizabeth,
N. J.; J. Zemaitis, 305 So. Jardiin str.,
Shenandoah, Pa.

Knygius: kun. M. Szedydis, St. Casimir's
Church, Pittston, Pa.

Dvasiazkas vadovas: kun. A. Kaupas, 14 The-
odore str., Scranton, Pa.

Augszciausias sudas: A. Danisevicius, Ma-
hanoy City, Pa.; J. Lukszis, Mahanoy
City, Pa.; M. Motiejunas, Luzerne, Pa.;
J. Mekiaszis, Shenandoah, Pa.; J. Lopata,
Wilkes Barre, Pa.

ZVAIGZDES AGENTAI:

I. Miluszauskas,

Box 338 Forest City.

Stanislovas Poteliunas.

Plymouth, Pa.

Povylas Gaizauckas,

24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

L. K. Karalius.

525 Columbia ave. Baltimore, Md.

M. Schermis,

113 North 5th Str., Brooklyn, N. Y.

Mikolas Miszkunas,

22 Hartford str. Newark, N. J.

J. Macziulaitis,

165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauckas,

64 So. 2nd str. Brooklyn, N. Y.

A. Kozlovskis

788 Shelly str. Pittsburg, Pa.

J. Rikteraitis

67 James str. Waterbury, Conn.

S. P. Tananeviczia

394 So. Morgan st. Chicago Ill.

P. Blaundziunas

Box 19 New Philadelphia, Pa.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti
atgalios i tėvynę o ne-
turi pinigų, lai kreipsi prie mus. Mes
kiekvieną nuvesim per o dienas i Bremą
ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo
su mažu damokėjimu. Raszyk tuojaus
ant sekanczio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk, cor. Stanton St. New York.

Schneider Bro's

Lietuviszki Kraucziai

296 GRAND STR.
BROOKLYN, N. Y.

SIUTAI ant orderio geriausiai ir pigiausiai
atliekami.

Geriausia vieta visame Brooklyne.

Galit suikabėti lietuviszka.

Dėl kriaucziu parduodam geriausios materijos
kuopigiausiai, nes perkam tiesiog isz fabriko.
Neužmirszkit tikraję vietą pas

Schneider Bro's
296 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz ušlaikau
BANKA

kurioje galite saugiai
sit it savo pinigus,
eiposgi izmainau pi-
nigus visu žemiu.

AGENTURA
visu laiviniu kompa-
niju ir gelezinkelio ti-
kietu. Szipkortes j ir
isz Europos.

Teipgi siuncziu pi-
nigus i visas dalis
svieto ir iszduodu vekselius ant visu didziuju
miestu Europos.

Bankas Europoje,

Hamburge: S. Jarmulowski.

eLa beck: S. Jarmulowski & Co.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių sukniós
isz geriausio kaszmiro su
puikmu pamusulu uz

\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCLIAI \$16.00 ir daug-
giaus. Kunigizskos sukniós
\$12.00 ir augszciaus. Gera
visa eile drapanų \$18.00 ir
augszciaus. Paltos extra \$20.00
augszciaus.

BOHNE BROS & CO.

34 Barbary St. New York.

„ZMIJECZNIK'AS“

EGIUTERRO No. 2

EGIUTERRO No. 1

Jeigu turi REUMATIZMA,
GALVOS, SPRANDO, STRENU,
KAULU SKAUDEJIMUS —
teipgi jeigu skauda vidurius, turi nesveikas
kepenas arba kraują užnuodytą — tuom laik
imk EGIUTERRO No. 1, nes szitas vaistas
yra kuonpasekmingiausias nuo skaudėjimo
viduriu, lyg daug drugi, priepuoli ir gripą.
Trajaną teipgi gali gauti aptiekoje A. G.
Groblaucko, susidedanczią isz 3-devyneriu vi-
sokiu augalu ir žoliu. Ją pripažįsta kaipo ge-
riausią tarp visų kitu trajanku.

Aptiekorius A. G. Groblauckas, kaipo se-
niai praktikavojantis savo apielinkė, jau yra
zinomas tarp musu tautos Ameriko, kuris
visada patarnauja atsakancziai pas jį nusida-
vusiemis ligoniams. Apart to, kaipo senas
tyrinetojas ligu, gerai jas jau pažįs.

Taigi budamas negalėje arba teip kokiam
neramume, kreipkis prie jo.

Adresas:

A. G. GROBLEWSKAS
111 MAIN STR. PLYMOUTH, PA

Pulkiausias lietuviszkas Hotelis Kaz. Radziewicziaus

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.
tuojaus szale Lehig Valles Dipo, po deszine
rinku, einant j miestą.

Tai puikiausia ir szvariausia vieta del
svetelin ir labai paranki del tu, kurie atkelaus
j Shenandoah, Pa. Apart visokiu arieklu ir
alaus turi didelę zopastą pargabentiu isz Eu-
ropos visokiu vynu, cigaru, o teiposgi prilauko
visokius valgius ir oisterius. Pakelvingi gali
gauti nakvynę ir prieteliszaką rodą visame.
Yra tai vienatine ir puikiausia vieta eielam
Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas
kitus daugiau ne eis.

Teipogi parduodu szipkortes ir siun-
cziu piningus i visas dalis svieto.

DARBININKU DRABUŽIU KAUTUVE KOBRE,

85 Grand St. Brooklyn, N. Y.
Skrzybėles, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabužiai didziausiam pasi-
rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.
Ypatingai daug kelniu.
Nieks negal mažesne prekę uz mus ant
Grand st. padaryt.

Kiekvienas vyras

turētu liekoriais kaip peržiuriamas būti per tam tyčia liekoriai, jeigu serga kokia paslapta arba neatvira liga. — Ateik tuojau!

Slapytbe!

Skaitytį sziatų su atyda ir gerai atmint.

Žmogus nuolatai yra spaudžiamas visokiu ligu; gal sziat ar kitą sąviktę reikalauti mano pagalbos, kaipo sp. cialisto. Asz per daugelį uetu užsiemiau gydymu vien tik vyriszku ligu, nežiurint isz kokios priezasties ir kada jos kilo. Kaip to: abelną silpnumą, ligas gautas per iszlykumą jaunystėje, negerus sapnus, užuodijimą kraujo (pradžioje arba įsenėjus), iszbercimą szazais arba kitokius visokius priežikius. Apie ligą, ypacz sunkią, neatboti yra neiszmanimu. Visi, kurie kokia liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apszaukę net už neisgydomus, netrokykit vilties, bet kreipkitės prie manęs, asz jus iszgydysiu. Tiktai nelaukite ilgai ir nesinuodinkite su visokiomis lie-

karptomis, teipgi neįsiskokite pagalbos pas nesuprantanczius aptiekorius, bet kreipkitės tiesiog pas mane. Nesibijok! atei, o busi iszgydytu, per seną Daktarą BRYAN.

PASARGA: Nemėginkit gydytis patys per save, nes tai yra pavojinga. Užszedyk pinigus, laiką ir sveikata, tuojaus įszszkodamas mano pagalbos. — **PERŽIUREJIMAS UZDYKA.** — Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gydau greitai ir už mažą mokesčią.

Senas Daktaras BRYAN

249 EAST 21 STR., Kamps 2nd ave.

NEW YORK CITY.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno**. Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavoriais, kuriuos gardavinėja daug pigiau kaip kitai. Užszedyk pinigus ir su drutik savo sveikatą pirkdamas valgius pas

I. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

The Low Painless Dental Parlors.

Geriausi Dentistai, nes trunkia dantis be jokio skaudėjimo.

Mes teipgi įdedame visą setą dantu sekanczia

Aucsinis dantis 22 kar. \$5.00

Visas dantų setas \$5.00

Užpylimas auksu \$1.00

Isztraukimas 50c.

Visą savo darbą gvarantuojam ant 10 metu.

Maloniai priimam moteris. Ipacz mančagiai parnausime "Žvaigždės" skaititojams.

Mes isztrauksim dantį dovanai, jei reikalusit ko daugiaus.

Mes ofisus laikome ant:

726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.
123 E. 116-th St. Near Lexington, Ave. N. Y.
10-12-14 Westchester Ave. New York.

MIKOLAS GANO, Artista Mallorius.

Mano dirbtuvėje dirbasi paveiksai tiktai aliejinėmis farbomis ir pasteliniai. Kas nori turėti savo didelį ir puiku portretą, te pristunczia man savo photographiją, kuri gali būti kad ir mažiukė, ant blekės nutraukta, bile aiszki. Drapanos gali būti permainytos pagal asybos norą. Padarytus portretus ant pareikalavimo siunzioje be rėmu į kraują. Mano dirbtuvėje turiu daugelį mūsų didvyriu portretu kaip tai: Vytauto, Adomo Mickeviezius ir k. ant parlavimu.

Tautieciai! Nesiduokit save bile kokiam fuzserui apgandinėti kuris jums nieko gero neįstengia padaryti, bet kreipkitės prie szvaskio, kuris yra tikras artistas ir jau stuncziančiai lietuvų jo puikiais portretais puoszia savo namus.

Raszydami pas manę teip adresuokit:

Mikolas Gano, 129 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

MAX KOBRE Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duoda jums žinią, kad mes parduodam Szifikortes ant vieų greicziansių laivų už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant linijų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siuncziamė pinigus, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dienų. Mūsų kanto-roje galite susiszekėti lietuviszakai ir lenkiszakai. Ateikite ir persiludykite, kad mes per 25 metus su kožnu apsiėjome teisingai. Teiposgi parduodam tikietis ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir virszans, ale kad buva padėti ne mažian kaip 6 mėnocius. Pačėti r iszimti gali kožną dieną nuo 2 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atsiranda po

Nr. 81 Grand st.

Brooklyn, N. Y.

Sekancziuos knygos:

Istorija Seno ir Naujo Istatymo 25c.
Dogmatas apie pragarą 15c.
Trumpi atsakymai ant užmetinėjimu priesz Religiją 20c.
Izsguldymas Laoretan. Litanijos 35c.
Juoku Knygelė 25c.
Paslapeziai Gyvojo Rožancz. 25c.
Socializmo ateitis, apysaka 40c.
Dvi Szeserys, apysaka 40c.
Gauammas pas:

Rev. J. J. KAULAKIS
1031 So. 5 th str. Philadelphia, Pa.

PALACE HALL, HENRY GERKEN Prop.

89-93 GRAND STR., B'klyn. N. Y.

Svetainė parsamdoma dėl vesclijų, balių, concertų ir t. t.

ėrymai geriausii ir už pigiausią prekę.

Daktaras isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherurg

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczių,
OFISO VALANDOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po pietų

Nuo 6 iki 8 vakare

Telephone 3997 Spring.

CAECILIA HALL,

GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.

Užlaiko visokius gėrymus, kaip to:

• VYNA, SZNAPSA IR ALU. •

No. 101 & 103 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra pulki salė dėl miltųjų, vase

ilijų ir teip visokių susirinkimų.

Szv. Juotapo ir szv. Kazimiero

draugystės laiko cizon savų susirinkimus.

Jokis daiktas teip smagus, kaip geras sztoras.

Mes per ilgus metus jau kupeziaujam, boje, kone per puse szimtmecio, ir kiekvienas, kurs kokį reikalą su mumis turėjo, pažįsta mus iz geros pusės.

"The Oldest and Most Reliable" Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Vasariniu apatiniu rubu, moteriszku vilnoñiu jopkiu, puikiu vasarinu skalbamu rubu, visokių namu izsredimo daiktu, geriausiu grosernių.

Visos prekės tokios, kad pirkdami pinigų pasiežėdyt galėsit.

Paimkit bile kokį daiktą ir sulyginkit su preke, kurią pas mus užmokat, o skirtumą jus aiszklaiz jžiurėsit. Nevien kad tavoras pas mus toksjau geras, jei ne dar geresnis, bet yra ir daug pigesnis.

JOHN J. GORMAN CO.
229-235 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

DIRVA—ZINYNAS.

EUROPOS INTELIGENTU SVARBIAUSIAS LAIKRASZTIS
FORMATE KNYGOS.

Talpinasi straipsniai garsiausiu musu rasztininku. — Prekė ant visu metu 2 dolieriu, o kiekvienos atskiriunknygos (viso 4 knygos) 50 centu. — Pinigams siusti ir rasztyt gromatomis toks antraszas:

REV. A. MILUKAS, SHENANDOAH, PA.

UŽDETA PER 30 METU.

Adam Schulz Son

Karpetu, naminiu daiktu ir reikmeniu

parduodam ant lengvu izszi-
derejimu.

MES ISZREDYSIME
JUSU NAMA UŽ \$1.00
ANT NEDELIOS.

ADAM SCHULZ SON
267-271 GRAND STREET
szakine kupczystė
225 BROADWAY
BROOKLYN, N. Y.

5%

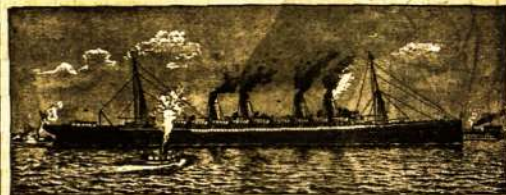
atpiginaam skaltyto-
jams szito laikrasz-
czio, jeigu perkant
laikrasztis parodo-
ma.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uzdėta 1848 metu

Name Staats-Zeitung, prie uzvaizlavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Siuocestame pinigų i visas dalis svieto pigel. saugel ir greita

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS
Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų dėl iszmainymo, kaipo tai.
Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko i Bremą ant Expreso \$40.00, ant reguliariszko \$36.00
" " " i Hamburgą ant Expreso \$34.00, ant regul. \$32.00
" " " i Antverpą \$34.00, ir i Rotterdamą \$33.00
Isz Bremo i New Yorką ant Expreso \$43.50, ant reguliar. \$41.00
" Hamburgo " " " \$40.00 " " \$38.00
" Antverpo " " " \$36.00, isz Rotterdamo \$38.50.

Dabar siuocstame pinigų tiesiog i namus.

100 rublių už	\$52.50	50 rublių už	\$26.50	40 rublių už	\$21.25
30 " "	\$16.00	25 " "	\$13.38	20 " "	\$10.75
15 " "	\$8.18	10 " "	\$5.50	5 " "	\$2.88

Dėl isz artėnės žinios raszyk i

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York

Neđėloje Banka atvira nuo 10 iki 12 ady. at.

Lietuviszka Aptieka

— ir —

Brooklyno Paczta

(S. S. No. 23.)

Jus galite ezion pirkti visus europiszkus neiszdirbtus ap-
tiekos tavorus, teip pat parrisusdinta
tikra lietuviszka Trajanka.

Liekoriszku receptu sudejimas musu ypatiszkas užsiemims.

Parrisusdintos tikros lietuviszkos Trajankos, ¼ lt. 25c.,
10 lt. \$5.00
Ulrich'o Rheumatizmo gyduolė (Liniment)..... 50c.
Ulrich'o Skilvio Laszys..... 50c.
Ulrich'o galvos sbaudejimo pulverio,..... 3 pakeles 25c.

Musu ypatiszkas gyrus yra musu Gnuisų (hambatieru)
naikintojas (Roach killer), gaunamas vien pas mus vienatyjas
daiktas, kurs ant vis isznaikins gnusius, vartojamas visose
didiose hotelėse, gaspados etc. New Yorke, 1 lt. 60c., teip-
pat ir po maiziu.

Musu pirkėjai pasidžiaugia visų smagumu, kuriuos musu
paczta suteikia.

Money orderius ir registravotas gromatas galite
siusti isz ezionai.

R. M. & P. ULLRICH.
Pharmacists,
64 Grand str. Brooklyn N Y
TELEPHONE CALL 426 WILLIAMSBURGH